

**VYSOKÁ ŠKOLA KREATIVNÍ
KOMUNIKACE**

Katedra literární tvorby

Literární tvorba a mediální komunikace

Diplomová práce

Praktická část: Pod dohledem vrány: První svazek

**Teoretická část: Epistolární romány a práce s dopisy
ve 20. a 21. století**

Autor: BcA. Michal Atreides

Vedoucí práce: Mgr. Jakub Říha, Ph.D.

2023

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracoval samostatně a že jsem uvedl všechny použité prameny a literaturu, ze kterých jsem čerpal. Stvrzuji, že všechny odevzdané výtisky mé diplomové práce se shodují s elektronickou verzí v informačním systému VŠKK a souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna veřejnosti pro účely studia a výzkumu.

V Praze dne

Podpis autora:

Poděkování

Na tomto místě bych chtěl poděkovat Mgr. Jakubu Říhovi Ph.D. za to, že trpělivě vedl mou práci a poskytl mi odbornou pomoc, vhodné nápady, myšlenky a čas, který mi věnoval při osobních konzultacích. Dále bych chtěl vyjádřit poděkování MgA. Danielu Kubcovi za jeho cenné připomínky na seminářích a také všem ostatním, jejichž odezva pro mne byla důležitá.

Abstrakt

Teoretická část práce je věnována žánru epistolárního románu. Její první část se soustředí na definici pojmů a ustavení analytických nástrojů. V druhé části jsou nastíněny dějiny využití dopisu v umělecké literatuře od starověku po 20. století, v centru zájmu přitom stojí román v dopisech a přílehlé hybridní formy. Třetí část teoretické se skládá z analýz vybraných děl z 21. století, postavených na formátech digitální komunikace (SMS, e-mail, chat).

Praktickou část tvoří první části interaktivního detektivního románu z prostředí fantasy světa. Text sestává z dopisů, (šifrovaných) vzkazů, deníkových záznamů a dalších dokumentů, jejichž původci jsou postavy fikčního světa. Čtenář je postaven do role vyšetřovatele královraždy a dalších zločinů a jeho úkolem je v množství dokumentů odhalit stopy a indicie vedoucí k odhalení viníků.

Klíčová slova

Teoretická část: epistolární román, dopis, e-mail, SMS, sociální síť, adresát, odesílatel, dialog
Praktická část: detektivka, vražda, spiknutí, dokumenty, šifry, tajemství, skrytá identita

Abstract

The theoretical part of the thesis is devoted to the epistolary novel genre. Its first part focuses on the definition of terms and the establishment of analytical tools. In the second part, the history of the use of the letter in artistic literature from ancient times to the 20th century is outlined, with the novel in letters and adjacent hybrid forms in the center of interest. The third theoretical part consists of analyzes of selected works from the 21st century, based on digital communication formats (SMS, e-mail, chat).

The practical part consists of the first parts of an interactive detective novel set in a fantasy world. The text consists of letters, (encrypted) messages, diary entries and other documents, the originators of which are characters from the fictional world. The reader is placed in the role of an investigator of regicide and other crimes, and his task is to uncover clues and clues in the multitude of documents leading to the discovery of the culprits.

Keywords

Theoretical part: epistolary novel, letter, e-mail, SMS, social network, addressee, sender, dialogue

Practical part: detective story, murder, conspiracy, documents, ciphers, mystery, secret identity

Obsah

Teoretická část	7
Úvod.....	7
1 Vymezení pojmů.....	8
1.1 Žánr.....	8
1.2 Vztah postav a textu.....	9
2 Historický vývoj epistolárních románů.....	13
2.1 Starověk a středověk.....	13
2.2 Renesance a baroko.....	14
2.3 Osmnácté a devatenácté století.....	15
2.4 Dvacáté století.....	17
3 Dopisy v nových médiích.....	21
4 Analýza vybraných děl.....	23
4.1 SMS próza.....	23
4.2 Próza v e-mailech.....	24
4.3 Využití komunikace na sociálních sítích v próze.....	27
Závěr.....	28
Seznam použitých zdrojů.....	30
Praktická část	33
Kartotéka Cechu vyšetřovatelů.....	34
Ze spisů sebraných Cechem vyšetřovatelů.....	36

Teoretická část

Epistolární romány a práce s dopisy ve 20. a 21. století

Úvod

Dopisy byly po stovky let nedílnou součástí lidské komunikace, a byť se komunikace v dnešním světě přesouvá stále více do digitálního prostředí, jejich užití nevymizelo. Nadále se setkáváme s tím, že si lidé poštou zasílají vzkazy nebo přání, případně jsou takto doručovány mnohé úřední dokumenty.

Ještě na počátku jednadvacátého století lidé odesílali a přijímali elektronické vzkazy v podobě e-mailů pouze na počítači. Vedle nich tu pak byly krátké SMS zprávy v mobilních telefonech. Doba však postoupila a dopisy a zprávy složené pouze z jedniček a nul si díky chytrým mobilním zařízením a bezdrátovému internetu můžeme přečíst kdekoliv a kdykoliv.

Jinými slovy elektronická podoba dopisů či vzkazů, ať už v podobě e-mailů nebo komunikačních platforem různých sociálních sítí lidem umožnila odesílat a přijímat zprávy bez větší časové prodlevy – adresát má možnost si dopis přečíst již pár vteřin od jeho odeslání. Odpadá tak zprostředkující role poštovního doručovatele, protože s přístupem na internet je zpráva okamžitě dodána „do vlastních rukou“, ať už se nachází doma, v práci nebo na procházce.

Dopisy ale neprovázely lidi pouze ve skutečném světě, ale staly se součástí také světů literárních, v nichž postavy stejně jako jejich předobrazy mohou být příjemci či odesilatelé fiktivních dopisů.

Spisovatelé si již ve starověku uvědomili sílu dopisů a začali užívat vložených dopisů k obohacení a rozšíření perspektivy a objevily se rovněž první pokusy napsat dílo, které by bylo sestaveno výhradně z dopisů. K rozmachu románů v dopisech, jinak označovaných také jako epistolární romány, došlo v sedmáctém století. Žádný žánr ale není na vrcholu věčně a postupem času došlo k jeho úpadku a ve století devatenáctém romány v dopisech téměř vymizely.¹ Ve dvacátém a dvacátém prvním století se následně objevily nové literární postupy, žánry, lidské profese a třídy a také nové technologie. Epistolární romány postupně všechny tyto prvky vstřebaly, a to umožnilo autorům vydat se novými cestami, které dopisní formě v literatuře umožnily přežít.

¹ Gubernatis 2007, s. 1.

Ve své diplomové práci chci prozkoumat právě tyto poslední dvě století vývoje a zejména pak analyzovat nová média, díky nimž došlo k aktualizaci románu v dopisech a k proměně jeho formy, na niž byli čtenáři po stovky let zvyklí.

1 Vymezení pojmů

Literatura v podobě dopisů má svá specifika, která je nutné před analýzou jednotlivých děl vysvětlit. Je nutné vymežit žánr epistolárního románu a charakterizovat možnosti využití dopisu v literatuře a roli s nimi spjatých v podobě adresáta a odesilatele.

1.1 Žánr

Dopis je písemným sdělením, výzvou nebo dotazem, který je určený obvykle jednomu adresátovi, kterého odesílatel na konci dopisu podepsaný v záhlaví oslovuje. Pisatelem dopisu může být jedna osoba i více osob, případně instituce; pisatel rovněž může zůstat v anonymitě. Dopisy pak podle typu sdělení můžeme dělit na soukromé, nebo úřední. V literatuře jejich užití slouží k tomu, aby působily jako autentické dokumenty, které vypovídají o nejrůznějších stránkách skutečnosti.²

Epistolární román neboli román v dopisech je pak literární žánr, jehož text je tvořen dopisy, ať už těmi „klasickými“ nebo elektronickými. Vymezení žánru se může lišit v závislosti na akademické tradici. V angloamerickém prostředí epistolární tvorba zahrnuje řadu dalších textů, jako například deníky nebo novinové výstřižky.³ V přítomné práci pojednáváme epistolární a deníkové romány v souladu s domácí tradicí odděleně, neboť prošly odlišným vývojem a různě zacházejí s rolemi vypravěče a adresáta.

Vlastní epistolární romány můžeme rozdělit do tří kategorií. Ta první zahrnuje texty zobrazující epistolární komunikaci monologicky, z perspektivy původce dopisů obracejícího se k jednomu či více adresátům. Příkladem nám může být román Johanna Wolfganga Goetha *Utrpení mladého Werthera*, v němž protagonista píše nejprve svému příteli Vilémovi a následně i Lottě. Případné odpovědi na jeho dopisy čtenáři nejsou k dispozici.

Druhou kategorii tvoří epistolární romány dialogické, v nichž se perspektivy střídají a postavy jsou zároveň adresáty i původci. Čtenář románu tak sleduje myšlenkové pochody dvou postav a dílo nemá jednoho ústředního protagonistu. Román *Dobry proti severáku* od

² Blahynka 1984, s. 80–81.

³ BeeBee 1999 [online].

Daniela Glattauera tímto způsobem pracuje s e-mailovou komunikací hlavních postav, Lea a Emmy.

Do třetí kategorie pak můžeme zařadit romány, ve kterých je zobrazena vzájemná epistolární komunikace tří a více účastníků. Jako příklad uveďme román *Nebezpečné známosti* od Choderose de Laclose, ve kterém se střídá vícero pisatelů/adresátů.

Dopisů se v umělecké literatuře využívá i mimo vlastní epistolární romány, v takových případech mluvíme o vložených dopisech. Vložený dopis narušuje strukturu vyprávění a (nefikční) čtenář má možnost si jej přečíst stejně jako fiktivní adresát (postava díla).⁴ Kdybychom takto mluvili o denících, jde o vložené deníkové záznamy. Případně se mluví také o vloženém dokumentu.⁵

Pokud však dílo střídá pasáže vypravěče a vloženého textu, mluví se o hybridním románu. Jako příklad si zde můžeme uvést román *Válku s mloky* od Karla Čapka, ve kterém se střídají nejen perspektivy různých postav, ale obsahuje také fiktivní novinové a odborné články, protokol nebo vzkazy a dopisy. Tyto dokumenty jsou zapojeny do výstavby fikčního světa a čtenáři poskytují informace o vývoji mloků a jejich zapojení do dějů.⁶

1.2 Vztah postav a textu

Čím jsou epistolární a deníkové romány specifické, je vztah mezi samotnými postavami, které můžeme označit i jako subjekty sdělení, a jejich texty. V této vazbě se pojí dochovaný textový záznam s pocity a myšlenkami postav, které jej stvořily. Ať už ve formě komunikace, nebo jiného dokumentu zaznamenávají fikční postavy nebo reální pisatelé to, co v sobě nesou uvnitř, a čtenář textu tak má možnost nahlédnout do jejich nitra.

Ira Konigsberg v knize *Narrative Technique in English Novel* daný vztah charakterizuje následovně: „Můžeme říct, že dopisní forma obecně, umožňující volně plynoucí, asociativní a osobní metodu rozmluvy, je přirozeným prostředkem pro vnitřní utváření postav.“⁷

⁴ Gubernatis 2007, s. 1–2.

⁵ Příklady vložených dopisů nebo deníků můžeme najít napříč celým spektrem literárních žánrů. Z populárních děl můžeme zmínit například knihu *Harry Potter a Kámen mudrců* od J. K. Rowlingové.

⁶ To, zda se jedná o hybridní román či nikoliv, neurčuje ani tak kvantita vložených textů, jako jejich důležitost a nezastupitelnost pro konstrukci fikčního světa. Jako příklad opět uveďme román *Harry Potter a Kámen mudrců*, ve kterém je důležitý obsah dopisu, oznamujícího přijetí do Bradavické školy, ale nikoli jeho stylizace (zprávu by bylo možné bez ztráty informace parafrázovat). Naopak v románu Jane Austenové *Pýcha a předsudek* dopisy nahrazují osobní komunikaci a (nefikční) čtenář má jejich prostřednictvím přístup k pocitům pisatelů.

⁷ Konigsberg 1985, s. 89.

Ve svém rozboru románu Samuela Richardsona *Clarissa* poukazuje Konigsberg na fakt, že některé z dopisů ženské protagonistky jsou nedokončené a jiné jsou morálním nabádáním buď směrem k ostatním, nebo k sobě samé. Ve všech těchto dopisech může čtenář pociťovat delirium, hysterii, sebelítost nebo melodrama, čímž se utváří obraz nesourodé řeči emocionálně rozrušené osoby. Postava je navíc i po těchto výbojích schopna se kontrolovat a vrátit se do normálního stavu, což může čtenář dle Konigsberga vidět zase na jiných dopisech. Stejně tak je schopna přeceňovat závažnost oné nepříjemné situace.⁸

Jinými slovy epistolární romány (nefiktivního) čtenáře staví do role, ve které může prožívat a pociťovat totéž co pisatelé dopisů a nazírat dané události z jejich úhlu pohledu. Romány v dopisech se také pokoušejí zabránit ztrátě plnosti estetického prožitku způsobené prodlevou vyprávěním v první osobě.⁹

Již zmíněný čtenář je sám o sobě pro dopisy důležitým faktorem, protože jej povaha dopisu jako takového vyžaduje. Obsah dopisů je totiž osobní, soukromý a mnohdy i plný tajemství, ale pokud je zveřejněn, je čtenáři všechno odhaleno a obsah se tak stává veřejným. Je tomu tak v případě skutečných i fikčních dopisů a k nim se i vztahujících čtenářů.¹⁰ V rámci epistolárních románů se toto odhalování realizuje ve dvou rovinách, protože jsou souběžně čteny dvěma čtenáři. Jedním čtenářem je postava v knize a druhým skutečný čtenář, který drží knihu v ruce. Označit je můžeme také jako vnitřního a vnějšího čtenáře.¹¹ Oba tyto čtenáři jsou spolu ve vztahu a romány v dopisech rozšiřují zážitek skutečného neboli vnějšího čtenáře tím, že mu umožňují vnímat fikční svět stejně jako literární postavě. Vnější čtenář je tak ve výsledku literárním postavám blíže než v jiných žánrech, protože se skrze dopisy dostává hlouběji do jejich vědomí.¹²

Dopisy umožňují postavám komunikovat mezi sebou a zároveň dávají prostor autorovi, aby komunikoval se čtenáři svého díla a umožnil jim číst korespondenci svých postav přes rameno. Obdobný vztah můžeme identifikovat i v deníkových románech, ve kterých je rovněž

⁸ Tamtéž, s. 91.

⁹ Tamtéž, s. 93.

¹⁰ Hewitt 1984, s. 8.

¹¹ Altman 2004, s. 88.

¹² Konigsberg 1985, s. 8. Konigsberg v této souvislosti mluví o fikci. Jeho výklad si dovoluujeme poupravit s ohledem na žánr gamebooků a médium počítačových her, v nichž se konzument díla stává součástí děje a postavou samotnou. Pokud jde o literaturu, má ale Konigsberg pravdu v tom, že romány v dopisech dávají čtenáři pocit, že se nachází v kontinuitě reálného času, což do té doby jiné texty nenabízely.

aktivní dvojí čtení. U deníků však většinou není jasně určeno, komu jsou adresovány, a do hry vstupuje další typ čtenáře, kterým je autor deníkových záznamů samotný. Další čtenář u deníkových textů obvykle předpokládáný není, pokud je autor již nepíše se záměrem, že budou v budoucnu publikovány. Deníky si tak mnohdy vedou pro zaznamenávání vlastních myšlenek, ke kterým se v budoucnu vrátí. Můžeme o nich uvažovat jako o monologické promluvě postavy, čímž se od korespondence, kde se obvykle počítá s adresátem (ať už odpovídá, i nikoliv), liší. U dopisů naopak vnímáme rovnováhu mezi monologem a dialogem.¹³

Na vztahy postav obecně se ale můžeme podívat i z jiného úhlu pohledu. Okopień-Sławińska uvádí, že v rámci schématu vztahů mezi osobami, které jsou shromážděny v literárním díle je společné všem aktům jazyková komunikace. V závislosti na funkci pak rozlišuje tři hlavní osobní role, tedy odesilatele – toho, kdo mluví, příjemce – toho, ke komu se mluví a hrdinu – toho, o kom se mluví. Všichni tři mohou existovat ve vnějším světě textu, ale hrdinova existence je z perspektivy samotného komunikačního aktu lhostejná. Role hrdiny dané výpovědi vychází z předávané informace, což z něj činí pasivní existenci uvnitř textu. V momentě, kdy se hrdina aktivně účastní komunikace, se stává také odesilatelem nebo příjemce sdělení.¹⁴

Počet osob plnících tyto role může být v díle takřka neomezený, ať už se jedná o hrdiny, nebo možnou účast skupinových odesílatelů a příjemců. Minimální počet je však jeden, kdy pokud postava vede vnitřní monolog, stává se zároveň odesilatelem, příjemcem i hrdinou, o kterém se pojednává. Každý hrdina se navíc může stát vypravěčem jiných postav a ty zase jiných, a tak to může probíhat až do nekonečna. Klasické dělení rolí je pak „já“ pro odesílatele, „ty“ pro příjemce a „on“ pro hrdinu. K nové personální hierarchizaci pak dochází s každou změnou na místě mluvícího „já“.¹⁵

Situace samotného díla, v našem případě dopisů, je taková, že na jedné straně svědčí o existenci odesílatele, který se nachází mimo ně. Je to podobné, jako když každá věc signalizuje svého tvůrce a zároveň prezentuje odesílatele pomocí vlastní vnitřní sémantické

¹³ Jsou ale také typy deníků, které čtenáře předpokládají. Kupříkladu to jsou deníky pacientů, které si následně čtou jejich lékaři. Takto lze chápat i některé blogy, v nichž autor líčí své zážitky a myšlenky. Takové blogy mají své specifické publikum, mnohdy ze sociálního okruhu jejich autora. V těchto případech bychom tak mohli mluvit o modelových čtenářích daných textů, kteří splňují dané požadavky k pochopení textu.

¹⁴ Okopień-Sławińska 2002, s. 99.

¹⁵ Tamtéž, s. 100–102.

organizace. Z toho vychází vztah odesilatele, který existuje uvnitř textu a také díky němu, a vnějšího odesilatele.¹⁶

Jinou typologii subjektů v literární komunikaci nabízí Alena Macurová. Rozlišuje subjekty externí, jež stojí vně textu, a subjekty interní, které jsou uvnitř textu. Subjekty externí vstupují do komunikačního procesu a texty vytvářejí a přijímají. Na jedné straně tohoto procesu pak stojí autor sdělení a na druhé jeho vnímatel. V případě textových subjektů pak užíváme pojmů produktor a receptor, když jde o subjekty implicitní, a pojmů narátor a adresát, když jde o subjekty explicitní.¹⁷ Produktora a receptora Macurová vyděluje na základě toho, že každé sdělení od někoho vychází a k někomu směřuje, což můžeme označit za sdělnou povahu textu. Narátor a adresát jsou pak identifikováni úhlem pohledu a způsobem, jak jsou v subjektu sdělení užity jazykové, tematické, textové a tektonické prostředky. Oproti subjektům implicitním se přímo stávají obsahovými složkami textu.¹⁸

Okopień-Sławińska dále poukazuje na to, že neexistuje výpověď, která by v sobě neměla ukrytou jakoukoliv zprávu o odesilatel, protože každá nějakou implikovanou informaci obsahuje. Ne každá ho však představuje tematizovaným způsobem. Absence tematizované informace vytváří minimální dokumentaci o osobě mluvčího. V opačném případě tato výpověď zajišťuje vyprávění v první osobě a tematizuje mluvčího na úrovni aktuální i v minulosti.¹⁹

Pokud jde o subjektu sdělení, lze odesilatele charakterizovat podle toho, jak dokáže respektovat gramatická pravidla, jaká používá slova a fráze, jaké má znalosti, případně k jakému emocionálnímu zabarvení sdělení dochází. To může být ovlivněno kupříkladu psychickým stavem postavy nebo nemocí. S tím se následně pojí i důvěryhodnost informací, případně konflikt implikovaných a tematizovaných informací, které postava předává.²⁰

Zmíníme také, že se charakteristika postavy může měnit i v souvislosti s tím, jakou roli subjekt sdělení přijímá, jelikož ta se při jednání s různými adresáty mění. Alena Macurová to názorně ukazuje na korespondenci Boženy Němcové, jež v dopisech vystupuje jednou jako matka (přitom dopisy různým dětem s sebou nesou různé role), jindy jako hospodyně,

¹⁶ Tamtéž, s. 101.

¹⁷ Macurová 1993, s. 31–32.

¹⁸ Tamtéž, s. 35–36.

¹⁹ Okopień-Sławińska 2002, s. 103.

²⁰ Tamtéž, s. 105–106.

manželka, dcera nebo přítelkyně.²¹ Jednotlivé role pak určují také, komu bude nebo nebude postava na zprávy odpovídat, o čem bude nebo nebude psát a jaké prostředky zvolí.²²

2 Historický vývoj epistolárních románů

Využití dopisů v próze prošlo dlouhým vývojem, který pochopitelně zrcadlil dobu vzniku i témata, která v daných érách rezonovala. První užití dopisů v próze nenalezneme v sedmáctém nebo osmáctém století, nýbrž daleko dříve, v období starověku. Dopisy zprvu sloužily k obohacení díla, postupně docházelo ke stále větší hybridizaci a nakonec se objevily texty, o nichž můžeme mluvit již jako o ryze epistolárních. Když v devatenáctém století došlo k vyčerpání žánru, vedlo k návratu hybridních forem a ke vzniku nových literárních žánrů.

2.1 Starověk a středověk

V době Marka Tullia Cicera byly dopisy běžným prostředkem komunikace a existují četné edice korespondence z této doby. Postupujeme-li však dále do minulosti, je složitější korespondenční praxi doložit. Víme kupříkladu o dopisech ze starověkého Egypta, které pojednávaly o vojenských výpadech; v umělecké literatuře nalezneme první zmínku o korespondenci v Homérově *Íliadě*, v níž verše 160–170 šestého zpěvu pojednávají o zprávě, kterou na „složených deskách“ král Proitos poslal Bellerofontovi do Lykie.²³

Zmínky o užití dopisů nalezneme ale také ve *Starém zákonu*, ve druhé knize Samuelově, v níž David píše dopis Joabovi. V případě Homéra i *Starého zákona* se jedná o pouhé konstatování a dopisy nevyprávějí žádný příběh, jsou pouze prostředky pomsty nebo chťiče. V *Novém zákoně* již dopisy mají významnější úlohu, byť Pavlovy epištoly mají spíše podobu teologických disertací.²⁴

Již zmíněný Cicero po sobě zanechal téměř osm set dopisů, jež nám vedle informací o době svého vzniku dávají možnost nahlédnout také do autorovy osobnosti. Plinius mladší je

²¹ Macurová 2016, s. 225.

²² Macurová dále tvrdí, že dominance interakční funkce je patrná především tam, kde se vztah konkrétního pisatele a osloveného adresáta formuje jako vztah asymetrický, nevyvážený. Tato asymetrie může být podložena kupříkladu vztahem matka a syn, ale pro naplňování interakční funkce bývá nejpodstatnější vztah znalá a neznalý. Pod onu znalost můžeme vztáhnout například jazyky, kulturu, vědy, školství nebo také všednosti denního života. Macurová 2001, s. 53.

²³ Singer 1963, s. 1–2; Homéros 2007, s. 146.

²⁴ Tamtéž, s. 2–3.

dalším z autorů, kteří se psaní dopisů věnovali, a jeho korespondence už nesla známky toho, že si autor přál, aby byla zachována pro příští generace.²⁵

Ryze fiktivní dopisy vstupují do literatury s Ovidiovými *Listy heroin*, jež jsou souborem veršovaných vzkazů žen jejich vzdáleným milým.²⁶ Uvedme příklad začátku Penelopina dopisu Odysseovi:

Hleď,
Pénélopeia tvá ti píše,
toulavý Odyssee.
Slůvka pro mne si neměj,
ty však sám se mi vrať!²⁷

Dalším známým autorem literárních dopisů je řecký autor Alkifron,²⁸ u kterého již verš nahradila próza. Na rozdíl od Ovidia navíc Alkifron nepracuje se známými mytologickými postavami, ale obyčejnými lidmi a jejich každodenními problémy.²⁹ Smyšlené dopisy vyobrazují soukromý život v Athénách a obsahují kritiku, výtky, psaní o lásce nebo také obhajoby a humor. Dopisy na sebe nenavazují a fungují samostatně.

Ve středověkém písemnictví našly dopisy užití v didaktické literatuře, můžeme zmínit jejich autory Jana Husa a Petra Chelčického.³⁰

2.2 Renaissance a baroko

Dopisy v literatuře načas ustoupily jiným literárním formám, ale jejich obliba opět stoupla v renesanci, která se ke starověku vztahovala, což může být jeden z důvodů obrození této formy, vedle narůstající úrovně vzdělanosti. Za první zásadní epistolární dílo je považován španělský román Diega de San Pedro *Cárcel de amor* z roku 1492, na které

²⁵ Tamtéž, s. 3–6.

²⁶ V našem prostředí na Ovidia a jeho básně v dopisech navázal Jiří Kolář.

²⁷ Ovidius 1964, s. 7.

²⁸ Alkifron 1931.

²⁹ Singer 1963, s. 14–17.

³⁰ Blahynka 1984, s. 81.

navázal jeden ze Shakespearových předchůdců John Lyly románem *Euphues: The Anatomy of Wit* z roku 1578. Diego de San Pedro bývá označován za zakladatele tohoto nového žánru.³¹

V románu *Cárcel de amor* je pásmo korespondence mezi postavami prokládáno pásmem vypravěče, jež svou formou upomíná na deník. Vypravěč komentuje, jak postupoval v daných situacích a následně vkládá dopisy nebo odpovědi postav.

Lylovo dílo rovněž nelze označit za čistě epistolární. Jeho protagonista je původcem více než dvaceti stran dopsů adresovaných přátelům. Lyly s žánrem dopisu pracoval i ve své další tvorbě. Lylyův současník, biskup Joseph Hall, v jednom z dochovaných dopisů princovi Jindřichovi³² označil tuto formu za novou módu a sám se pokusil ji využít, aby dosáhl literárního zpestření.³³

K rozvoji anglické epistolární tradice ale přispěl především James Howell, jehož dílo *Epistolae Ho-Eliauae*, známé také jako *Familiar Letters*, bylo napsáno ve čtyřicátých letech sedmnáctého století jako série dopisů od autora samotného, které zpracoval z velké části během svého pobytu ve vězení. Většina z těchto dopisů je fiktivních a autor je podepisuje pouze iniciálami J. H., čímž se snaží čtenáře přesvědčit o jejich autenticitě, přestože dopisy ve skutečnosti nikdy nebyly odeslány.³⁴

Z českého prostředí můžeme zmínit spis Jana Amose Komenského *Listové do nebe* z počátku sedmnáctého století, který se skládá z fiktivních dopisů chudých, kteří píšou Kristu a stěžují si na bohaté. Kristus jim odpovídá, utěšuje je, bohaté kárá a všechny účastníky nabádá, aby se drželi božích zákonů.

Počet titulů psaných epistolární formou pak nadále rostl, ale na pomyslný žánrový vrchol se dostaly až ve století následujícím.

2.3 Osmnácté a devatenácté století

Jedním z důvodů, proč se v osmnáctém století epistolární román rozmohl, je fakt, že se dopisy této době stal paradigmatickou komunikační formou. Zejména střední třída se přesouvala do předměstí a korespondence byla klíčovým prostředkem pro udržení osobních vztahů, protože jednotlivci, a zejména pak ženy byli izolováni od tradičních komunit, jichž byli dříve

³¹ Ker 1900, s. xiii.

³² Jednalo se o prince Jindřicha Frederika Stuarta, který byl synem anglického krále Jakuba I. Stuarta a Hallovým patronem.

³³ Singer 1963, s. 17–18.

³⁴ Ward 2000 [online].

součástí.³⁵ Tato forma komunikace byla dobově natolik příznačná, že obliba epistolárního románu je pochopitelná. Ten čtenářům umožňoval nahlédnout do soukromí jiných lidí, mnohdy i z vyšší třídy, a dával jim možnost přečíst si cizí myšlenky zapsané na papíře tak, jak to dělali i oni sami.³⁶

Jaroslava Janáčková funkci románů v dopisech osmnáctého století popisuje tak, že dopis byl v krásné próze povýšen na prostředek psychologické kresby smyšlených postav a manifestoval diferencovanost citového života bezejmenného člověka, ventiloval trýzně osob nebo ohledy k sociálním přehradám. Dopis byl v próze vnímán jako osobní a psaný prvek, který demonstroval slohovou obratnost nebo neobratnost pisatele, jeho vlastní zkušenosti, přesvědčení nebo mínění a byl schopný působit v těchto ohledech na čtenáře.³⁷

Jako příklady děl z této doby si můžeme uvést již dříve zmíněné Goethovo *Utrpení mladého Werthera*, *Nebezpečné známosti* Choderlose de Laclose nebo *Clarissu* Samuela Richardsona. Autoři se v nich noří do nitra postav a umožňují čtenáři vnímat jejich pocity a myšlenkové pochody. Goethe zpracovává bolesti způsobené láskou a jeho protagonista se nebojí pod náporů negativních myšlenek zvažovat sebevraždu, případně vraždu. *Nebezpečné známosti* zase ukazují, že se vyšší třída od té nižší příliš neliší, jelikož má stejné tužby a nejedná čestně a neřídí se společenskými zásadami, jimiž se navenek prezentuje.

V devatenáctém století rozvoj korespondenční komunikace pokračoval a zevšedněl a docházelo nejen k technologickému rozvoji psaní a odesílání dopisů, ale vznikly i poštovní schránky a první poštovní známky.³⁸ Penny Black, jak bývá první známka označována, vešla do prodeje v květnu 1840. Stalo se tak poté, co Rowland Hill navrhl poštovní reformu spočívající v tom, že za dopis platí odesílatel a nikoli příjemce, jako tomu bylo do té doby. Zavedení poštovních známek rovněž přispělo k ještě většímu rozmachu „pošty za penny“.³⁹

³⁵ Watt 1957, s. 186–188.

³⁶ K aktivnímu posílání dopisů vybízel ale také samotný poštovní systém, který zavedl tzv. „poštu za penny“ (v originále Penny Post; obdobná služba byla dostupná i v Americe, kde odeslání dopisu stálo jeden cent). Dopisy byly doručovány již od osmé ranní až do desáté večerní hodiny, vždy s dvouhodinovými rozestupy a zásilky se poštovní společností snažily doručit již hodinu po odeslání, Hemmeon 1912, s. 34–60.

³⁷ Janáčková 2001, s. 165.

³⁸ Gubernatis 2007, s. 24.

³⁹ Lewis 1990, s. 10.

Přestože počet odeslaných a přijatých dopisů nepřetržitě rostl, zájem o epistolární romány slábl, a jak zmiňuje Gubernatis, opírající se o nejmenované kritiky, v počátcích devatenáctého století epistolární román téměř vymizel, byť byla jeho popularita v minulém století enormní. Jeden z důvodů tohoto ústupu spojuje s Velkou francouzskou revolucí a jejím násilím a radikální politikou, směřující k potlačení individuality ve prospěch národní identity. Dopisy přitom tuto individualitu, osobní názor a snahu narušit status quo představovaly.⁴⁰

Epistolární forma z literární tvorby však nezmizela a ve větší míře se začínají objevovat hybridní romány, které kombinují klasické vyprávění s dopisy. Za jedny z nejvýznamnějších děl této doby, které užívají kombinovanou formu, jsou považovány knihy *Pýcha a předsudek* a *Rozum a cit* od Jane Austenové. První verze těchto děl byly patrně napsány zcela ve formě dopisů, ale autorka je přepracovala.⁴¹ *Pýcha a předsudek* dokonce obsahuje více dopisů než kterékoliv jiné autorčino dílo (čtyřiačtyřicet, oproti jednadvaceti v románu *Rozum a cit*).⁴²

Tradici těchto hybridních románů můžeme vysledovat i v počátcích žánrové literatury, zejména u románu Mary Shelleyové *Frankenstein aneb novodobý Prometheus* z roku 1818 či románu Brama Stokera *Drákula* z roku 1897. Obě díla kombinují deníkové pasáže a dopisy. *Drákula* je nadto ovlivněn vznikem a rozvojem telegrafu, který opět přispěl k vývoji doručování zpráv a můžeme jej považovat za přímého předchůdce elektronických médií.

Důležité je v této souvislosti zmínit také prózu Wilkieho Collinse *Měsíční kámen* z roku 1868, které bývá považována za jednu z prvních moderních detektivek, jelikož zavedl mnohá pravidla tohoto žánru. Collins užívá v díle dopisy podobným způsobem jako dříve Austenová a ty, byť nepůsobí vždy zcela věrohodně, mají pro vývoj příběhu zásadní význam.⁴³ Dílo samotné je vystavěno jako výpověď o zločinu a využívá dokumentární postupy, jež náležejí právě epistolárním nebo deníkovým románům.

2.4 Dvacáté století

Jedním z příkladů toho, jak se na přelomu století proměnila práce s dopisy v literatuře, je tvorba Jamese Joyce. Joyce užíval dopisy napříč svým dílem, byť třeba jen ve fragmentární

⁴⁰ Gubernatis 2007, s. 25.

⁴¹ Konigsberg 1985, s. 94.

⁴² Gubernatis 2007, s. 28.

⁴³ Tamtéž, s. 45–47.

podobě. Dopisy a jejich psaní hrají centrální roli v životech jeho postav, zejména v *Odysseovi*. Joyce dopisů užíval především coby prostředku reprezentace vědomí a subjektivity postav.⁴⁴

Joyce se stejně jako další autoři snažil prostřednictvím techniky proudu vědomí zachytit psychologii, osobní názory a proces myšlení svých hrdinů. Joyce rovněž využívá postup vnitřního monologu, který pracuje s myšlenkovými asociacemi, to mnohdy vede k fragmentárnosti, neboť jakýkoli podnět může v postavách vyvolat proud myšlenek.

Díky novým technikám, které zobrazovaly vnitřními pochody postav, se (vložený) dopis v díle stal zastaralým a většina modernistických autorů od tohoto postupu upustila. Joyce však dopis zcela nezavrhl a užíval epistolární formy novým způsobem. V dopisech objevil možnost, jak pokračovat ve svých experimentech s reprezentací subjektivity skrze psaný jazyk. Místo, aby ukázal, jak psaný jazyk může napřímo zachytit zkušenost, soustředil se naopak na meze takového zobrazení a ukázoval, kdy jazyk selhává v zobrazení lidských myšlenek.⁴⁵

Toho dosáhl tak, že text neobsahuje vlastní text dopisu či jiného, ale pouze jeho reprezentace ve vědomí některé z postav. Až jeho prostřednictvím vnímáme subjekt sdělení, klíčová slova nebo chyby a rovněž se dozvídáme o fungování mysli dané postavy. Další z dopisů je sice uveden v plném znění, ale jeho jednotlivé věty jsou proloženy vstupy postav, kterým jej adresát předčítá.⁴⁶

⁴⁴ Tamtéž, s. 118–124.

⁴⁵ Tamtéž, s. 129.

⁴⁶ Tamtéž, s. 129–132.

A hned jim dopis předčítá.

Hunter street č. 7.,

Liverpool

Vrchnímu dublinskému šerifovi v Dublině.

*Velevážený pane dovoluji si nabídnout vám svý služby v zhorazminěným trapným
případě objesil sem v bootleským žaláři Joea Ganna 12týho února 1900 a objesil sem...*

- Ukaž, Joe, povídám.
- ...v pentonvillským khriminále vojína Arthura Chacea za sprostou vraždu spáchanou na Jessie Tilsitový a dělal sem Billingtonovi pomocníka, dyž...
- Šmarjá, povídám.
- ...popravoval toho vrahouna Toada Smithe...

Občan chňapl po dopise.

- Ouha, povídá Joe, *smyčku umím nasadit tak šikovně že jak je v ní tak se nevysmekne těším se že mne počtíte svou důvěrou a znamenám, velevážený pane, moje taxa je pět zlatých.*

H. Rumbold,

Mistr holičský.⁴⁷

Jak jsme si uvedli výše, existuje vnější čtenář, který jakoby čte dopisy postavám „přes rameno“. V tomto případě drží dopis v ruce Joe Hynes, který jej navíc předčítá svým společníkům, a vnější čtenář jej takto čte spolu s nimi. Toto čtení je přerušováno nejen oněmi společníky, ale i vypravěčem, který se komentuje fyzickou podobu dopisu, čímž vytváří prostor, v němž se kombinují sluchové a vizuální vjemy. Text dopisu rovněž vyjevuje, že jeho pisatel, holičský mistr Rumbold, plně neovládá psaný jazyk, ten je plný pravopisných a gramatických chyb, což znesnadňuje jeho čtení. Prostřednictvím dopisu je tak charakterizován Rumbold jako člověka, který postrádá vzdělání, což v minulosti nebylo v epistolárních románech nebo v případě vložených dopisů běžné.

V Joycově díle se můžeme dále setkat s dopisem psaným dítětem, které užívá zdobnělin, přezdívky a slangu, případně s dopisem, který odhaluje, že si Bloom pod falešným jménem dopisoval s Martou. V jejím dopise dochází hned k několika proměnám, kdy začíná uctivě, vzápětí se hněvá, soucitně prosí, vyzývavě si s Bloomem pohrává, hrozí mu, slibuje

⁴⁷ Joyce 2012, s. 245.

a následně žádá. V tomto dopisu Joyce zobrazuje nekoherentní autorské vědomí, což je s ohledem na epistolární formu opět inovativní.⁴⁸

Po Joyceovi můžeme zmínit také Viktora Šklovského, jehož epistolární román *Zoo aneb Dopisy nikoliv o lásce* rovněž zásadně inovuje vyprávěcí postupy. Alja hrdinovi zakazuje, aby jí psal o lásce, takže se musí vyjadřovat v opisech a psát o všedních věcech nebo lidech, se kterými se setkal. V duchu avantgardních formalistických postulátů se Šklovskij zřiká milostného tématu, které byla do té doby ústřední náplní epistolárních románů.

Před devatenáctý dopis, který opět psala Alja, si autor dovolil vložit předmluvu, v níž instruuje čtenáře, aby jej nečetl a nechal si jej až nakonec, protože je nejlepší z celé knihy. Následuje Aljin dopis, který je celý přeškrtnutý, ale to pochopitelně čtenáři nebrání v tom, aby nerespektoval autorovy pokyny a dopis si neprodleně přečetl. Následující dopis je pak velice krátký a je složen pouze z jedné věty, což je v porovnání s jinými dopisy nezvyklé (a může již připomenout moderní elektronickou komunikaci, případně vzkazy, které si lidé někde nechávají, ale neposílají je poštou).

Šklovskij svým románem přetvořil tradiční epistolární formu do metafyzické roviny a rozmazal hranice mezi dokumentární a poetickou epistolaritou. Román můžeme označit za dialog mezi teorií a literaturou, literaturou a kritikou nebo také fikcí a životem. *Zoo* je bezzápletkovou montáží heterogenních materiálů, využívající bohatě postupů sebereflexe, ironie a paradoxu.

V dopisech odkazuje Šklovskij k jiným autorům, dílům nebo literárním postupům, ale využití teorie nemá nic společného s akademickým psaním. Tím chtěl poukázat i na to, že se literární teorie a literatura sama vyvíjely po stejné historické trajektorii. I kvůli Šklovského emigraci do Německa zde nacházíme také mezikulturní dialog o Rusku a Evropě, který reflektuje odlišnost těchto světů.⁴⁹

Dvacáté století uzavřeme románem *Tak dlouhý dopis* senegalské autorky Mariame Bâ. Hlavními tématy tohoto románu jsou postavení ženy v Africe a v islámu, autorka řeší otázku polygamie a jejího dopadu na ženy. Jak již napovídá samotný název, celá kniha je jedním obsáhlým dopisem, který pisatelka píše své přítelkyni. Dílo tak na sebe bere podobu zpovědi a lze jej srovnat s deníkovými romány, kdy ale adresátkou textu není jeho autorka, ale někdo jiný.

⁴⁸ Gubernatis 2007, s. 137–139.

⁴⁹ Greber 2006, s. 309–315.

Byť je kniha jedním dopisem, je členěna do kapitol, které můžeme považovat i za jednotlivé listy obsáhlé zповědi. Adresátka dopisu Aissatou je v průběhu díla mnohokrát oslokována, obvykle na začátcích jednotlivých kapitol, díky čemuž mohou působit jako začátky samostatných dopisů. Samy o sobě by však jednotlivé listy neobstály, protože by části zповědi ztratily kontext nutný k porozumění

Adresátce je v rámci textu citován i její vlastní dopis, kterým chce celý příběh doplnit. Označit jej můžeme za dopis vložený do dopisu. Postup se zopakuje ještě jednou, kdy však odesilatelka cituje svůj vlastní dopis, odeslaný jejímu nápadníkovi. Tato pasáž pracuje s tím, že jedna z vypravěččiných kamarádek dopis předala a následně jí popsala, jak na něj reagoval. Dopis tedy není pouze vyjádřením myšlenek pisatelky, ale také převyprávěním toho, co se jeho autorka dozvěděla zprostředkovaně od jiných postav.

3 Dopisy v nových médiích

V úvodu celé práce jsme naznačili, jak nástup digitálních médií proměnil epistolární komunikaci, ztratila se prodleva mezi odesláním a doručením zprávy a obojí se osamostatnilo od závislosti na místě. Dopisy totiž nebylo třeba doručovat do rukou adresáta, ale mohl si je zobrazit na kterémkoliv zařízení, které tomu bylo uzpůsobeno.

První e-mail byl odeslán v roce 1971. Jednalo se o pokus, zda si dva počítače mohou mezi sebou vyměňovat zprávy. To sice počítače umožňovaly již předtím, ale šlo pouze o vzkazy v rámci jednoho stroje, případně byly vzkazy do konkrétních schránek, kde byly vytištěny. Již v tomto prvním e-mailu užil jeho vynálezce Ray Tomlinson symbolu @, který měl za úkol oddělit jméno odesilatele od místa, ze kterého byl odeslán.⁵⁰

Dnes e-maily umožňují odeslat velké množství textu několika uživatelům najednou, kdy jej lze doplnit také o obrazové nebo jiné přílohy, pokud nepřekročí určitou velikost. Podle typu platformy, ze které byl e-mail odeslán, je tak možné poslat tutéž zprávu velkému počtu adresátů, přičemž jednotlivé platformy mají různě nastavené podmínky užívání, aby předešly rozesílání nevyžádaných zpráv.

Množství textu a dat ve zprávě lze jednoduše navýšit díky užití hypertextových odkazů.

Elektronická komunikace tak může fungovat na vícero úrovních, které vedou k nelineárnímu čtení. Pokud jsou tedy k elektronickému dopisu připojeny soubory nebo hypertextové odkazy, je pouze na adresátovi, ve jakém pořadí si je přečte, přičemž jej jednotlivé odkazy mohou dovést k dalším odkazům.

⁵⁰ Swatman 2015 [online].

Dalším digitálním médiem jsou SMS zprávy, které jsou odesílány z mobilních telefonů, které nahradily dříve používané zařízení pager. SMS zprávy nejsou na rozdíl od e-mailů odesílány prostřednictvím internetu (i když dnes už takové možnosti existují), ale přes telefonní vysílače. SMS jsou krátké textové zprávy s rozsahem do 160 znaků. V případě překročení tohoto limitu se již znaky navíc počítají jako další zpráva.

Rozdíl mezi e-mailem a SMS je i v tom, že SMS zprávy lze číst pouze na zařízení spojeném s konkrétním telefonním číslem, které je unikátní. E-mail oproti tomu člověk přijme nebo odešle z jakéhokoliv zařízení, které je k tomu uzpůsobeno.

Užívání SMS zpráv a částečně i emailů je ale pomalu vytlačováno sociálními sítěmi. Uživatel potřebuje pouze počítač, tablet nebo mobilní telefon, popřípadě jiné zařízení schopné se připojit k internetu a krátké zprávy si zasílá s jinými uživateli prostřednictvím komunikační platformy dané sociální sítě. Jednotlivé platformy různě limitují počet znaků, na Instagramu je to například 1000 znaků a Twitter nabízí 280 znaků na zprávu.

Pro elektronickou komunikaci jsou typické užívání emotikonů nebo zkratk, které se postupem času přeneslo i do komunikace mimo digitální prostředí. U SMS a sociálních sítí je také běžné, že komunikace probíhá nelineárně a na jednotlivé zprávy se bez pozdravu a dalších náležitostí dopisní komunikace odpovídá i s několikahodinovým zpožděním. I přes tyto skoky v čase celá konverzace dává smysl a působí, jako by byla vedena lineárně a okamžitě. Uživatelé sociálních sítí mnohdy vedou několik konverzací s několika různými adresáty, podobně jako kdyby vedli několik rozhovorů současně.

Běžné je také, že konverzace probíhá bez interpunkce nebo diakritiky, popřípadě je text psán výhradně verzálkami nebo minuskami nebo je v něm užito tučného písma, případně kurzivy. Některé z těchto postupů jsou myslitelné i dopise, ale pro tento způsob komunikace nejsou typické, případně se objevily až po zavedení elektronické komunikace, stejně jako tomu bylo se zmíněnými emotikony nebo zkratkami.

V případě e-mailů, SMS i vzkazů na sociálních sítích je patrné, v kolik hodin byl daný text odeslán. Sociální sítě a pak i e-maily, pokud tak jsou nastaveny, navíc plní funkci, že odesílatel může vidět, zda zpráva již byla přečtena.

Specifické pro elektronickou komunikaci je také, že si můžete konkrétní telefonní čísla, e-mailové adresy nebo profily na sociálních sítích zablokovat, takže z nich již nelze zasílat další zprávy.

4 Analýza vybraných děl

Jak již bylo předestřeno, každý typ elektronické zprávy funguje jiným způsobem, což se odráží také v románech, které těchto forem komunikace využívají. V další části práce se soustředíme právě na roli nových komunikačních forem v prózách současných autorů a autorek: *Laska po SMS* od Martina Vopěnky, *Tweety s city* od Elizabeth Rudnickové, *Kancl* od Matta Beaumonta, dvoudílný příběh *Dobry proti severaku* a *Každá sedmá vlna* od Daniela Glattauera a povídka *Chut' mezi řádky* od Pavla Tomeše, která vyšla ve sborníku *Klub osamělých srdcí pana Vajíčko*.

4.1 SMS próza

Vopěnkova *Laska po SMS* jakožto dialogický epistolární román mezi dvěma účastníky, využívá všech určujících prvků, které jsme u SMS zpráv zmínili výše. Přestože čas zpráv není uveden přesně na minutu, dává čtenářům alespoň přehled o tom, v jaké části dne se jednotlivé části odehrávají, v některých případech je to upřesněno i kolem kolikáté hodiny. Délka jednotlivých zpráv nepřetahuje stanovených 160 znaků, delší zprávy jsou rozděleny na více částí. Často obsahují zprávy pouze jedno nebo dvě slova, případně se postavy uchylují k citoslovcům, jako je „psssss“ nebo „ach“.

Oba účastníci dialogu ve svých zprávách nevyžívají diakritiky. Pro přehlednost, protože zprávy nejsou označeny jmény pisatelů, jsou Dominikovy zprávy psány minuskami a Gabrieliny verzálkami.

Pro daný typ komunikace je charakteristické užívání přezdivek a autor toho v určitých pasážích využívá. Postavy se oslovují nebo označují jako „pan horolezec“ a „slečna překladatelka“, čímž reflektují určité zájmy a profese, se kterými se navzájem obeznámili.

Telefon jakožto zařízení je pro samotný příběh také podstatný. Postavy si dávají najevo, že jej budou mít vypnutý a nebudou moci odpovídat nebo se vyskytnou v oblastech, kde není signál, což vede k tomu, že nemohou zprávy přijímat a odpovídat na ně.

(v pět)

dominiku, hned jak zapnes mobil se mi prosimte ozvi. vim, ze si uzivas slunneho dne, a je dobre, ze mas pri lezeni mobil vypnuty, ale zacinam se bat.

(ve čtvrt na šest)

tak dobre. budu psat ja tobe. prala bych si, abychom meli maly domecek. jednou by se nam do toho domecku mohlo narodit miminko. verim ti. budeš starostlivy.

tata. vidim te, jak se sklaniš nad jeho postylkou a radostne se usmivas.

take si predstavuju, jake to bude, az si vyjedeme na delsi dobu. treba v zime na lyze. lyzovani me vzdycky bavilo. i bezky. jestli na mne pocikas.⁵¹

Pro komunikaci podobného typu je příznačný také sexting, kterým se účastníci sexuálně dráždí a navzájem si píšou, co s tím druhým dělají nebo teprve budou dělat. Opět si zde uveďme příklad:

A VUBEC – CO JE TOHLE ZA MYLOMYSLNOST? JAKMILE PRIJEDU, PREHNU SI TE PRES KOLENO. A PORADNE – SAMOZREJME NA PRDELKU BEZ KALHOTEK – TI NAPLACAM.

uz si kalhotky sundavam.⁵²

4.2 Próza v e-mailech

Když vedle sebe postavíme tvorbu Daniela Glattauera a Matta Beaumonta, je rozdíl v jejich zacházení s e-mailovou komunikací patrný na první pohled. Glattauer ve svém dvojrománu pracuje se soukromou korespondencí mezi dvěma účastníky, jedná tedy o dialog, pokud nepočítáme ještě třetí postavu, Emmina manžela, který se v díle objeví později.

Místo času, kdy byla zpráva odeslána, uvádí, po jaké době Leo nebo Emma odpověděli. Důležitý pro něj také je rovněž předmět, který v e-mailové komunikaci funguje obdobně jako název díla. V románu se rovněž využívá zkratk „Odp.“ a „Re.“, které značí, že konverzace

⁵¹ Vopěnka 2001, s. 58–59.

⁵² Tamtéž, s. 86.

pokračuje v daném e-mailovém vlákně. Nová konverzace je uvedena novým předmětem, například:

O den později

Předmět: Tak dobře

Setkáme se. Leo

O 3 minuty později

Re:

Jeden muž, tři slova! Skvělá myšlenka, Leo. Kde?⁵³

Román *Kancl* přistoupil k e-mailové komunikaci odlišně a její ztvárnění je daleko bližší tomu, jak e-maily vypadají. Oproti jiným epistolárním románům a Glattauerově e-mailovému románu *Beaumont* využil pracovního prostředí, v tomto případě reklamní agentury, a prostřednictvím e-mailů spolu komunikují její zaměstnanci. V případě Beaumontova románu se jedná o román s větším množstvím účastníků, z čehož vyplývá využití hromadných e-mailů, zaslaných více adresátům zároveň. U e-mailů *Beaumont* uvádí datum i čas odeslání, příslušné odesilatele i adresáty, předměty a v textu užívá emotikony, například:

Pinki Fallonová – 3/1/00, 10:39

Komu: Simon Horne

Kopie: David Crutton; Daniel Westbrooke

Předmět: pohnout kostrou

Omlouvám se, pánové, ale můžete mě z Coke vynechat? Tahle firma je ztělesněním všeho, co je na západním kapitalistickém socioekonomickém modelu špatně, a můj učitel jógy by mi to nikdy neodpustil. Navíc se oba s Liamem až po krk topíme v rozjezdu kampaně pro Kimbelle Super Dri, takže pro pár následujících týdnů budeme mít určité práce nad hlavu. Je mi líto atd. atd. 😊⁵⁴

Pro srovnání, jak s e-maily z firemního prostředí pracuje jiný autor, k tomu navíc v jednostranné komunikaci, citujeme ukázkou z povídky Pavla Tomeše:

⁵³ Glattauer 2015. S. 247.

⁵⁴ Beaumont 2017, s. 19.

Pondělí 10.30

Opravdu není možné, aby ten prstýnek byl přímo v produktu, a už vůbec ne, aby se tím prstýnkem dávila! A i když sice přítel uplatní Heimlichův chvat a vše dobře dopadne, nemůžeme produkt spojovat s takto život ohrožujícím jevem. Opravdu ne. Prosím udělejte další verzi ASAP.⁵⁵

Tomešova próza sestává pouze z e-mailů klienta, který reaguje na práci idea makera a copywritera, jenž se upsal marketingovému projektu. Autor tím chtěl poukázat na to, jak složitá práce s klienty může být.

V románu *Kancl* se objevují i e-maily jazykově (a technicky) nevzdělané osoby, která z cizí adresy píše synovi. V tom můžeme spatřovat další prvek reflektující současnou společnost, ve které dostupnost digitální komunikace umožňuje písemnou komunikaci každému:

david_crutton@millershanks-london.co.uk – 6/1/00, 23:49

Komu: jesus_dasilva@aol.co.port

Kopie:

Předmět: POZDRAV OD MAMKY

JESUS MŮJ MILÍ SYNKU. POSÍLÁM POZDRAVI PRO TEBE A CELOU RODINU DO LISABONA. TO KOUKÁŠ ŽE TVOJE STARÁ MÁMA PÍŠE E-MAIL NA POČÍTAČ, CO? SEHNALA SEM PRÁCI PRO VELKOU REKLAMOVOU FORMU A SKLÍZÍM KANCELÁŘ NEJVÍŠÍHO ŠÉFA. FŠIMLA SEM SI, ŽE JE POČÍTAČ ZAPNULEJ, TAK MNĚ NAPADLO, ŽE POCVIČÍM V ANGLIČTINĚ A ZÁROVEŇ V TOM, CO SEM NAUČILA V KURZE NA POČÍTAČ. JAK SE VEDEŠ VE ŠKOLE A STARÁŠ DOBŘE O MALOU SARU, JAK SEM TI ŘIKALA? TADY JE VELKEJ HNUS. VČERA VEČER JÁ SEM VIDĚLA, JAK JEDEN CHLAP VIHODIL DĚFČE Z PRÁCE A ABI PAK UKÁZAL, ŽE JEMU ÚPLNĚ JEDNO, DĚLAL SEX S KLUKEM PŘEVLEČENÝM JAKO HOLKA NA STOLE V KANCELÁŘE. JÁ TAM MUSÍM UKLIDIT. MODLÍM SE K PANENKA MARIA PRO DUŠE TĚCH LIDÍ. ŘEKLA SEM UBOHÝ HOLCE, CO ZTRATILA PRÁCI, ŽE S NÍ JDU K SOUDU A BUDU DOSVĚDČIT. TEĎ JDU SKLIDIT TOALETU NEJVÍŠÍHO ŠÉFA. MÁ ZLATÝ KOHOUTI A PARFÉM CO VONÍ JAK TVOJE TETA THERESA. AŤ JÍ TO BŮH PROMINE. MOC ZDRAVIM A TAKY TĚ MOC STÝSKÁM. MÁMA⁵⁶

⁵⁵ Tomeš 2021, s. 154.

⁵⁶ Beaumont 2017, s. 158.

4.3 Využití komunikace na sociálních sítích v próze

Román *Tweety s city* využívá hned několik typů textů z digitálních médií, jako jsou tweety, e-maily a také blogy a internetová poradna. Ústřední roli však v románu hrají tweety – kniha je graficky zpracovaná jako chat a komunikace zahrnuje rovněž profilové obrázky odesílatelů a příjemců zpráv. Do komunikace se v románu zapojuje větší množství postav, přičemž jejich komunikační role i komunikační partneři se střídají.

Postavy hojně užívají emotikonů, zkratk, hashtagů, citoslovcí, zvýrazněných a přejetých slov. Jazyk, který postavy ve zprávách užívají, je hovorový a nespisovný. Hojně jsou také popkulturní odkazy, které odrážejí zájmy pubertálních postav.

Román využívá prvek anonymity digitální komunikace – jeho protagonisté vystupují pod přezdívkami a mají falešné identity. Zprávy obsahují hypertextové odkazy, vedoucí na webové stránky. Ty však již román nepokrývá.

Postavy na své zprávy reagují zpravidla v řádu minut, a nahrazují tak osobní konverzaci. Komunikaci prostřednictvím textových zpráv upřednostňují i v případech, kdy jsou nablízku, neboť pro mnohé lidi je to pohodlnější nebo jsou v situaci, kdy mluvit nemohou.

Fylozof@StClaire Och. Toť vše? :)

15:45

StClaire@Fylozof Chtěla bych se tomu zasmát, ale nejde to. Jsem prostě na dně.

15:45

Fylozof@StClaire Ještě na tom nejsi tak špatně jako Bennett. Koukni, co má na triku...

15:46

StClaire@Fylozof LOL! Tak toho jsem si nevšimla, když sem dorazil. Vážně má na sobě tričko s Mickey Mousem?

15:48

StClaire@King-Kong@Fylozof Pěkný tričko, Benne. Ženský po tobě musej šilet. :)

15:50

King-Kong@StClaire@Fylozof Aha, díky za kompliment. Taky vás nenávidím jenom někdy.

15:50

StClaire@King-King@Fylozof Jen běž a dobývej svět, velkej kluku!

15:51⁵⁷

⁵⁷ Rudnicková 2010 s. 50–51.

Platforma Twitter jako navíc umožňuje, že si lidé nemusí zprávy pouze psát, ale mohou si příspěvky také dávat na tzv. zeď, kde je vidí i ostatní a mohou k nim psát komentáře nebo na ně jinak reagovat. Podobně funguje také Facebook nebo Instagram, případně i další sociální sítě. Pokud se uživatelé začnou sledovat, zobrazuje jim platforma příspěvky daných uživatelů a román využívá i tuto funkci a neomezuje se pouze na zprávy.

StClaire Je to ouředně potvrzeno: celej svět se totálně zbláznil. A já přesto musím do školy.

7:58

VIPbaby Pozitivní vibrace pro mou skvělou kamarádku! Půlka dne je za náma!

12:30

King-Kong Připojuju se. *RT@VIPbaby Pozitivní vibrace pro mou skvělou kamarádku! Půlka dne je za náma!*

12:41⁵⁸

Český překlad díla se uchyluje i k překladu zkratk slov a zkratk, jež nemusí být jednoduché rozklíčovat. Přestože se například zkratka „bcs“ vycházející ze slova „because“ užívá běžně mezi mladými, nalezneme v románu „ptž“ od slova „protože“, které není zdaleka tak běžné.

Ze zkratk můžeme zmínit také „Ď“ nahrazující „děkuji“ nebo „LOL“, které zastupuje „laugh out loud“, zastupující citoslovce smíchu.

Jak bylo zmíněno již v kapitole o SMS, je pro daný typ komunikace běžné oslovování ostatních pomocí přezdivek a přízvisek, takže i zde se postavy namísto jmen s nadsázkou označují jako „dohazovač“, „pan ředitel“ nebo „kluci wannabeský“⁵⁹.

Závěr

Jak ukázal nástin historického vývoje epistolárních románů, dopisy byly zprvu využívány pouze jako ozvláštnění textů a zprvu hybridní romány se postupně vyvinuly v plnohodnotná epistolární díla. Jejich vrcholné období ale netrvalo dlouho a romány se vrátily k hybridní podobě.

Přestože se badatelé shodují v tom, že se žánr vyčerpal, nová média a sociální skupiny přinesly tomuto žánru řadu impulsů a dovolily mu nový rozmach.

⁵⁸ Tamtéž s. 231.

⁵⁹ Můžeme přeložit jako „rádoby kluci“.

Využití e-mailů, SMS nebo zpráv ze sociálních sítí vedlo k odlišnému pojetí textu, protože tento typ zpráv více připomíná každodenní komunikaci, vedenou osobně. Přesto je zachována jistá distance a postavy mohou užívat falešných identit a vést více komunikací najednou.

Přestože řada textů stále staví na milostných zápletkách, které jsou pro tento žánr typické, román *Kancl* ukázal, že příběh vyprávěný prostřednictvím korespondence může snadno zachytit také pracovní prostředí a jeho dynamiku.

Autoři se však nemusí držet pouze v této rovině, jelikož by mohly vznikat i zajímavé texty z prostředí mafie a drogového obchodu či vysoké i lokální politiky, jež se rovněž specificky projevují ve sféře digitální komunikace.

Jak předvádím v praktické části diplomové práce, může být epistolární forma užita i pro detektivní nebo špionážní zápletku, která zahrnuje šifrované zprávy, jež byly pro epistolární komunikaci taktéž typické, ale v beletrii zůstalo okrajovým jevem.

Analyzované texty, stejně jako má vlastní práce, dokládají, že postavy nemusejí užívat spisovného jazyka a mohou se ve svých textech dopouštět chyb, případně nemusí vůbec využívat interpunkce nebo diakritiky. Tím je specifický román *Růže pro Algernon* od Davida Keyese, jehož protagonista má nízkou inteligenci a jeho deníkové záznamy jsou plné chyb a špatných formulací. Užíváním léků mu inteligence stoupá a čtenář vnímá, jak se hrdinovy zápisy mění spolu s ním. Text jsem však do práce nezařadil, jelikož jsem se věnoval románům v dopisech, a ne deníkovým románům. V tomto směru vidím možnosti dalšího bádání, které se může soustředit na další texty zpracované jako různé typy dokumentů nebo metatextů.

Seznam použitých zdrojů

Prameny:

Textové zdroje:

- Alkifrón. *Hetéry a jejich svět*. Přel. Ferdinand Stiebitz. Praha: Městská knihovna v Praze, 2022.
- Austenová, Jane. *Pýcha a předsudek*. Přel. Eva Kondrysová. Praha: LEDA, 2009.
- Austenová, Jane. *Rozum a cit*. Přel. Eva Kondrysová. Praha: LEDA, 2009.
- Bible*. Praha: Biblická společnost československá, 1951.
- Bâ, Mariama. *Tak dlouhý dopis*. Přel. Věra Šťovičková-Heroldová. Praha: BB/art, 2003.
- Beaumont, Matt. *Kancl*. Přel. Pavel Medek. Praha: XYZ, 2017.
- Collins, Wilkie. *Měsíční kámen*. Přel. Helena Karezová. Praha: Svoboda-Libertas, 1993.
- Čapek, Karel. *Válka s mloky*. Praha: Fortuna Libri, 2017.
- Glattauer, Daniel. *Dobry proti severáku / Každá sedmá vlna*. Přel. Iva Kratochvílová. Brno: Host, 2015.
- Goethe, Johann Wolfgang. *Utrpení mladého Werthera*. Přel. Erik Adolf Saudek. Praha: Československý spisovatel, 2018.
- Homéros, *Íllias*. Přel. Otmar Vaňorný. Praha: Nakladatelství Petr Rezek, 2020.
- Howell, James. *Epistolae Ho-Eliaanae*. Boston: Houghton, Mifflin and Co., 1907.
- Joyce, James. *Odysseus*. Přel. Aloys Skoumal. Praha: Argo, 2012.
- Keyes, David. *Růže pro Algernon*. Přel. Richard Podaný. Praha: Argo, 2016.
- Komenský, Jan Amos. *Listové do nebe*. USJU na Moravě, 1910.
- Laclos, Choderlos de. *Nebezpečné známosti*. Přel. Dagmar Steinová. Praha: LEDA, 2013.
- Lyly, John. *Euphues: The Anatomy of Wit*. New York: E. P. Dutton & Co., 1916.
- Ovidius. *Listy heroin*. Přel. Jan Fišer. Praha: Mladá fronta, 1964.
- Richardson, Samuel. *Clarissa: or, The History of a Young Lady*. Blackmask Online, 2001.
- Rowlingová, J. K. *Harry Potter a Kámen mudrců*. Přel. Vladimír Medek. Praha: Albatros, 2002.
- Rudnicková, Elizabeth. *Tweety s city*. Přel. Radka Kolečáčová. Praha: CooBoo, 2012.
- San Pedro, Diego. *Prison of Love*. Přel. Keith Whinnom. Edinburgh: Edinburgh University Press, 1979.
- Shelleyová, Mary. *Frankenstein aneb novodobý Prometheus*. Přel. Martin Pokorný. Praha: CooBoo, 2021.
- Stoker, Bram. *Drákula*. Přel. Tomáš Novotný. Praha: Fortuna Libri, 2018.

Šklovskij, Viktor. *Zoo / Třetí fabrika*. Přel. Jiřina Zumrová a Jan Zábřana. Praha: Dauphin, 2019.

Tomeš, Pavel. „Chuť mezi řádky.“ In Tomáš Belko et al. *Klub osamělých srdcí pana Vajíčko*. Praha: No Limits Art s.r.o., 2021, s. 145–156.

Vopěnka, Martin. *Laska po SMS*. Praha: Práh, 2001.

Literatura:

Textové zdroje:

Altman, Janet Gurkin. *Epistolarity: Approaches to a Form*. Columbus: The Ohio State University Press, 1984.

Blahynka, Milan. „Dopis.“ In Štěpán Vlašín a kol. *Slovník literární teorie*. Praha: Československý spisovatel, 1984, s. 80–81.

Greber, Erika. „Love Letters Between Theory and Literature: Viktor Shklovsky's Epistolary Novel *Zoo* or Letters Not About Love.“ In *Primerjalna književnost: Volume 29*. Lublaň: Slovensko društvo za primerjalno književnost, 2006, s. 309–322.

Gubernatis, Catherine. *The Epistolary Form In Twentieth-Century Fiction*. Dizertační práce. Columbus: The Ohio State University, 2007.

Hemmeon, J. C. *The History of the British Post Office*. Cambridge: Harvard University, 1912.

Hewitt, Elizabeth. *Correspondence and American Literature, 1770-1865*. New York: Cambridge University Press, 2004.

Janáčková, Jaroslava. „Dopis v epické fikci Boženy Němcové.“ In Jaroslava Janáčková et al. *Řeč dopisů, řeč v dopisech Boženy Němcové*. Praha: ISV, 2001, s. 165–176.

Ker, William Paton. „Introduction.“ In *Tudor Translations: Volume XXVII*. Edinburgh: David Nutt, 1900.

Konigsberg, Ira. *Narrative Technique in English Novel: Defoe to Austen*. Hamden: Archon Books, 1985.

Lewis, Brenda Ralph. *Stamps!*. London: Simon and Schuster Young Books, 1990.

Macurová, Alena. „Já a ty v dopisech Karlovi.“ In Jaroslava Janáčková et al. *Řeč dopisů, řeč v dopisech Boženy Němcové*. Praha: ISV, 2001, s. 53–64.

Macurová, Alena. „Já jako někdo jiný? Proměny korespondujícího ‚já‘.“ In Alena Macurová. *Komunikace v textu a s textem*. Praha: Univerzita Karlova, 2016, s. 224–236.

Macurová, Alena. „Subjekty a text.“ In Daniela Hodrová (ed.). *Proměny subjektu*. Praha: Ústav pro českou a světovou literaturu AV ČR, 1993, s. 31–37.

Okopień-Sławińska, Aleksandra. „Vztahy mezi osobami v literární komunikaci.“ Přel. Petr Vidlák. In Jiří Trávniček (ed.). *Od poetiky k diskursu. Výbor z polské literární teorie 70.–90. let XX. století*. Brno: Host, 2002, s. 98–115.

Singer, Godfrey Frank. *The Epistolary Novel: Its Origin, Development, Decline and Residuary Influence*. New York: Russel & Russel, 1963.

Watt, Ian. *The Rise of the Novel: Studies in Defoe, Richardson, and Fielding*. Berkeley: University of California Press, 1957.

Online zdroje:

BeeBee, Thomas. „Epistolary Fiction in Europe 1500-1850“. *researchgate.net*. [online]. [cit. 2022-12-15]. Dostupné z:

https://www.researchgate.net/publication/314470664_Epistolary_Fiction_in_Europe_1500-1850

Swatman, Rachel. „1971: First Ever Email“. *guinnessworldrecords.com*. [online]. [cit. 2023-3-26]. Dostupné z: <https://www.guinnessworldrecords.com/news/60at60/2015/8/1971-first-ever-email-392973>

Ward, Adolphus William. „James Howell’s Epistolae Ho-Eliaanae“. *bartleby.com*. [online]. [cit. 2023-2-25]. Dostupné z: <https://www.bartleby.com/217/0811.html>

Praktická část

Pod dohledem vrány: První svazek

Detektivní zpráva, 9. zviřen

Ctěný kolego vyšetřovateli, ctěná kolegyně vyšetřovatelko, jak se k vám jistě doneslo, v nedávné době došlo v *Regno dell'Alba Bianca* přímo na královském dvoře k několika vraždám. Celá řada „nešťastných příhod“ započala úmrtím krále Eufrasia IV., jehož otrava zůstala do dnešního dne neobjasněna. Po této smrti následovalo několik dalších a případu se ujal náš vrchní vyšetřovatel Ramondelli.

Naši muži během krátké doby zajistili rozsáhlou korespondenci a několik dalších dokumentů vztahujících se k případu a začali se jimi probírat. Vyšetřování nám ale zkomplikoval Dante Seffo se svými *Occhi di Corvo*, kteří se ve snaze o záchranu vlastní reputace – neboť nedokázali krále ochránit – rozhodli vzít věc do svých rukou.

Z dřívějších diskuzí s detektivem Ramondellim víme, že se mu několik podezřelých podařilo vyřadit, a dokonce se mu zřejmě i povedlo dostat se na stopu vraha či vrahy. Detektiv se ale mohl mylit. To však ale necháme na Vašem úsudku.

Naneštěstí byl včera v noci detektiv Ramondelli objeven mrtev v palácových zahradách. V jeho hrudi vyšetřovatelé objevili zvláštní kovovou kuličku a stopy po sanytru s příměsí dalších prvků. Chvilí předtím zaslechli obyvatelé hradu hlasitou ránu. Zjevně šlo o nový a dosud nenahlášený typ zbraně. Pachatel z místa činu uprchl.

Vzhledem k tomu, že kdokoliv z našeho sboru může brát úplatky a pro vraha pracovat, rozhodlo se vedení kontaktovat právě Vás, aby se na případy podíval někdo nepředpojatý.

Spolu s tímto dopisem Vám zasíláme také složku obsahující veškeré získané dokumenty, chronologicky seřazené, a také poznámky detektiva Ramondelliho.

Věříme, že nám pomůžete celou situaci objasnit a dopadnout vraha či vrahy krále, vrchního vyšetřovatele Ramondelliho a dalších lidí, jejichž smrt může i nemusí s těmito dvěma vraždami souviset. Spoléháme na Vás.

Se vší úctou

Kancelář Cechu vyšetřovatelů, *Regno dell'Alba Bianca*

Kartotéka Cechu vyšetřovatelů

Jméno	Bertrando Grigio
Postavení	Rytíř
Nepřilíš vzdělaný, trpí kleptomanií. Rytířský kodex bere velmi vážně. Občas plní pochůzky pro matku Stefanií. Poslední dobou se pohybuje okolo princezny Ilarii, které se jeho přítomnost neprotiví.	

Jméno	Dante Seffo
Postavení	Hlava králových tajných služeb
Nesmírně inteligentní, myslí několik kroků dopředu. Neshody s detektivem Ramondellim komplikují spolupráci. Jde ve stopách svého otce, který předtím, než založil <i>Occhi di Corvo</i>, působil coby rádce předešlého krále.	

Jméno	Elpidio Ombrina
Postavení	Admirál královského loďstva
Syn zkrachovalého kupce. Na stávající pozici se vypracoval od nuly. Většinu času pobývá ve své osobní kajutě. Má dobré kontakty v zámoří. Projevuje zájem o princeznu Ilarii. Nutno prověřit.	

Jméno	Eufrasius IV. Ghiro
Postavení	Král
Podporuje rozvoj alchymie. Vše poměřuje z hlediska peněžní hodnoty a zisku. Napravuje mezinárodní vztahy poškozené bývalým králem. Jeho manželka Federica zemřela na otravu. Pachatel zneškodněn tajnými službami.	

Jméno	Hashir Ghazali
Postavení	Shamsal'ardský diplomat
Vzdělaný. Ovládá několik jazyků. Ve své domovině nechal čtyři manželky a dvanáct dětí. S králem jedná o zavedení shamsal'ardské víry. V rozepři s matkou Stefanií, která v království zastupuje naši církev.	

Jméno	Hiram Betulla
Postavení	Předseda Cechu obchodníků
Zajišťuje dovoz zboží z celého známého světa. Potřetí ženatý. Předešlé ženy zemřely při nešťastných nehodách. Snaží se udržovat dobré vztahy s celým dvorem, což mu přináší řadu obchodních příležitostí a nové kontakty.	

Jméno	Ilaria Ghira
Postavení	Princezna
Naivní, manipulovatelná. Po smrti matky téměř neodchází z hradu. Má nebezpečně blízko k několika mužům. Nutno sledovat. Král pro ni hledá vhodného manžela, který by království přinesl další zdroje příjmů.	

Jméno	Oddo Salvia
Postavení	Správce královské pokladny
Zabývá se ornitologií. Ve věčném sporu s Hiramem Betullou. Po Dantovi králův druhý nejbližší služebník. Králi radí stran zákonů a vyhlášek a vypomáhá při správě daní.	

Jméno	Ramondelli Rimbaltare
Postavení	Vrchní vyšetřovatel
Má ženu Gianu a děti Flavii a Fulvia. Králem vyznamenán za mimořádnou službu. Bývalý spolužák Danta Seffa, se kterým je ve sporu. Věří na existenci Řádu Zlatého brouka, který je považován za městskou legendou.	

Jméno	Santino Aldini
Postavení	Nejvyšší alchymista
Úzce spolupracuje s vícero stranami. Nutno prověřit. V minulosti se osvědčil jako nejlepší student bývalého nejvyššího alchymisty. Na pozici zvolen jednohlasně. Sestavil tabulku soustavy prvků, kterou během svých bádání nadále rozšiřuje. Dle všeho ulehčuje zápis vzorců.	

Jméno	Stefania Castagna
Postavení	Matka představená
Nejvyšší představitelka církve v našem království. S korunou udržuje dobré vztahy, jež v poslední době narušuje Hashir, snažící se zavést svoji víru. Staví se odmítavě k práci alchymistů, jejichž snaha vyrobit nové zbraně podle ní narušuje těžce vybojovaný mír.	

Jméno	Tullio Tocci
Postavení	Hradní kuchař
Vzdělaný, bez problémů zvládá číst i psát. Má zálibu v neobvyklých a cizokrajných jídlech. Král mu umožnil pěstovat rostliny v hradních zahradách. Přestože žije na hradě již několik let, záznamy o jeho minulosti nebo příchodu do města neexistují.	

Jméno	Uccello Canoro
Postavení	Minstrel
Ubytován v přístavní krčmě. Do království před nedávnem připlul na lodi. Získal si dvořany svými příběhy, písněmi a anekdotami. Obzvláště zapůsobil na princeznu Ilarii. Je zde možný pokus o její svedení. Nutno prověřit.	

Jméno	Yannis Sideris
Postavení	Gíinakýmatský diplomat
Přijel vyjednávat zrušení sankcí uvalených na jeho zemi. Rád by zařídil sňatek mezi princeznou Ilarií a gíinakýmatským princem. Často se zdržuje v hradní knihovně, kde s královým svolením studuje naše texty. Preventivně pozorovat.	

Ze spisů sebraných Cechem vyšetřovatelů

Dokument I., 15. okvět

Ach ty můj rytíři,
jak mi chybí pach tvého pižma. Jak moc mi chybíš ty sám. Tatíček je stále rozčilen, že jsem si zvolila právě tebe za doprovod na měsíční slavnosti. Nikdy nepochopím, co mu na tobě tak vadí. On tě snad musí opravdu nenávidět... Kež bych mu tak dokázala domluvit. „Sic urozen, ale pořád chudý“, to od něj stále slychávám. Hamoun jeden. Pokladnici má plnou, ale o mém nastávajícím a svém nástupci uvažuje, jako by to měl být nějaký zazobaný blb. Princezna si nemůže dělat, co chce. Čas musím opět zabít lekcemi šití. Aspoň je večer teplo u krbu. Jak mě ty lekce nebaví. Nejsem přeci služebná, abych dělala tohle. Snad se máš lépe, než se mám teď já. Jak tu bez tebe trpím. Myslím na tvé silné paže každý den. Hrad je teď jako bez života. Tiché a prázdné místo.

Ach, co jen si počnu. Když nebudu moci jinak, tak uteču... Ne, Dante by mě stačil chytit, na to jeho lidé vidí až příliš daleko. Tatíček si jeho služeb cení převelice. Co se musí stát, abychom mohli býti spolu? Jak moc mi tu vše pije krev. Tohle nesmíš, a tohle zase musíš. Asi to chápeš, když jsi řádem vázaný rytíř.

Kdy se mají vrátit naši kupci, kteří jeli na východ, asi netušíš, že?
Ptám se, protože jsem si přála nové hedvábné šaty. Až mě v nich uvidíš, budeš uchvácen. Třeba ti někdo ve městě něco poví. Věřím, že budou opravdu krásné.

S láskou
tvoje princezna Ilaria

Dokument II., 15. okvět

Nejvyšší alchymisto,

Cdvlond ebod grgdqd. Mvrx y ql yhvnhuh lqjuhghqfh, nwhuh mvwh vl sudo. Vqdg ydp ydvh hashulphqwb ybmgrx. Ebod eb vnrgd ngbeb wr qhybvor. Pdph yh ydv soqrx gxyhux.

Váš drahý přítel H.

Dokument III., 15. okvět

Má drahá Ilarie,

když jsme spolu včera hovořili, věděl jsem, že má láska k tobě je skutečná. Víím, jsem jen pouhý minstrel, ale i tak jsem si jist, že je nám souzeno býti spolu. Věz, že se nebojím překonat jakýchkoliv překážek, abych mohl stát po tvém boku. I kdybych pro to musel zabít tvého otce.

Abys věděla, jak moc tě miluji, složil jsem pro tebe tuto báseň.

Tvůj Uccello

Noc co noc mi měsíc říká,
že chotí budeš jednou mou.
Bolí to jak ostrá dýka
a já bloudím stále tmou.

Že nebudeš má, strach já mám,
věřím však v sílu hvězd.
Nesmím propadat obavám,
tu bolest musím snést.

Tys princezna, a já zas žakěř,
rozdíl přes mnoho kast.
Tvůj otec není žádný soupeř,
abych moh se k tobě vkrást.

Až v noci měsíc zasvítí,
já s tebou budu zas,
toť hlupákovo zavytí,
co dává ti svůj hlas.

Věčná k tobě bude láska,
tys probudila ve mně žár,
jednou o tom bude zkazka,
jak vzešel nový vládců pár.

Děti už křičí, zvony zní,
Uccello a Ilaria,
pár, který všechny oslní,
počátek impéria.

Dokument IV., 16. okvěť

Hirame Betullo, ctihodný předsedo Cechu obchodníků,
dle nejnovějšího dekretu jeho veličenstva Eufrasia IV. se zvyšuje královská daň na veškeré zboží o patnáct procent. Dekret vstupuje v platnost okamžitě a bude platit až do odvolání. Žádáme Vás, abyste tuto informaci nechal rozhlásit mezi obchodníky a dohlédl na její dodržení. Jeho obcházení bude trestáno měsíčním vězením a peněžitým trestem, který může dosahovat až zabavení celého majetku.
Oddo Salvia, Správce královské pokladny

Dokument V., 16. okvěť

Pryncezno hvjezdo moje jasna
dnes sem se ptal chlapu v krczmje a vipada to, ze vase saty budou ve mjeste jiz pristi den. Njekolik jih vydjelo karavanu z vichodu, jak si to sine smerem knam. Mislim ze v nih budez vipadat hezki, tobje to vzdyccki slusi.
Abih nezapomnjel, bil sem navztivit chram vseh svatich, abich se pomodlil a tobje se nic nestalo. Ne ze by se melo neco dit, to jen tak projistotu.
Bjehem navztevy chramu mi matka predstavena pro tebe dala i njake korale, ktere ti pak dam. Az priste pujdeme na vichazku z mesta, moehli bichom jit na utesy, tamje to moc pekni. Ale ne tak jako ti. Korale ti dam tam. Moc te myluju.
Tvuj pokorny ritir Bertrando

Dokument VI., 16. okvěť

Hydrophilus piceus,
Skj jlvy ukgpks jbi jeoe jbqk mhbjy. Mlgtu gpbh jktqsltme, rtukik itqks zbgploes vqkif ilzjyie mplqspkgy. Pbu zhbskdl rpltg b qe sl zhub.
 Lucanus cervus

Dokument VII., 16. okvěť

Δραηψ πριτελι,
π πισταπυ το ζαχαλο πριτ. Κραλυπ νοπψ δεκρετ ναηνυλ μισκψ παη α νε ζροπνα π νασ προσπεχη. Ποκυδ το τακ πυφδε δαλ, νασε ζεμε σε ζ τοηο φινανχνε νεπζπαματυφε.
Ζ τοηοτο δυποδυ πασ ζαδαμ ο πομοχ, αβψ ζ τοηο οβε νασε ζεμε μοηλψ δαλε προφίτοπατ.
Τεβε υζ υρχιτε νεχο ναπαδνε.
Κορμοραν

Dokument VIII., 17. okvět

Pro Jeho Veličenstvo krále Eufrasia IV., pravidelné hlášení *Occhi di Corvo*:

Princezna Ilaria se proti vaší vůli i nadále vidá se dvěma muži. Prvním je rytíř Bertrando, jehož jste nechal vykázat z královského dvora. Druhým je pěvec Uccello, který připlul před dvěma týdny.

Uccello se zdá mít čistou minulost, ale mé *Occhi* jej budou dále sledovat. Bertrando se v posledních dnech pohybuje po městě a snaží se plnit, oč jej princezna žádá.

Nejvyšší alchymista Santino již spolupracuje, ale nadále si stěžuje, že se jeho lidem dostává málo finančních prostředků.

Jak jsme předpokládali, Cech obchodníků nepřijal zvýšení daně úplně nejlépe. Hiram Betulla však uposlechl Vašeho příkazu a daň poctivě prosazuje.

Admirál Elpidio Ombrina přestává zvládat nepokoje v přístavu, doporučuji navýšit ozbrojené síly a potlačit protesty v zárodku i za cenu použití násilí.

Připravované slavnosti, o které se stará matka Stefanie, by dle mých informací měly poddané trochu uklidnit. Zejména v době, kdy jednání o zavedení shamsal'ardské víry vyvolala další vlnu nepokojů.

Diplomat Yannis není nadšen z toho, že jeho země musí platit sankce i po usmíření našich národů.

Brzy Vás jistě opět navštíví a bude chtít jednat. Hashir na druhou stranu přislíbil, že se jeho lidé podělí o některá svá tajemství, ale požaduje, aby zavedení jeho víry proběhlo, co nejdříve. Do té doby nám žádné další znalosti svého lidu nepředá.

Váš služebník,

Dante Seffo, hlava *Occhi di Corvo*

Dokument IX., 17. okvět

Dodávka zboží z cizích zemí:

Směs bylin a drahého koření – Cech obchodníků, královská kuchyně

Koberce a hedvábí – Cech obchodníků

Oblečení, šperky – Cech obchodníků

Knihy – Cech obchodníků, Dante Seffo

Zdobená porcelánová sada – král Eufrasius IV.

Nefritová soška – král Eufrasius IV.

Hedvábné šaty – princezna Ilaria

Sextant a sada map – Elpidio Ombrina

Raroh velký, cvičený – Oddo Salvia

Čajová konvice ve tvaru starého muže – Dante Seffo

Auripigment – Alchymisté

Ledek draselný – Alchymisté

Disulfid železnatý – Alchymisté

Kadidlo – matka Stefanie

Odvary z máku setého, oměje, ančaru a kratomu – matka Stefanie

Zkontrolovala a schválila Královská celní správa

Dokument X., 17. okvět

Lucanus cervus,

Gpbh fk zfkvj k lodlskj mpeqsltmes jb Dbqdeplvt jbreugt. Mlgtu qk sbg qsbjk, rtuk mlzeok jbqe oepgvk lqhbrkj. Jbvptfe gpbhk luwdpbjes, fkdj jbstmok rtuk qjbzqe lvhbubs.

 Lamprodila festiva

Dokument XI., 17. okvět

Sadiq Yannisi,

doufám, že tvé počínání bude stejně úspěšné jako to mé. *Alsayid* to vidí. Jeho Veličenstvo dnes přistoupilo na mé podmínky a výměnou za přijetí naší *al'iiman biallah* se naše říše podělí o mnohá tajemství, která objevili naši *sada* v oblastech medicíny, bojových taktik i *kimye'*. Neměj strach, přimluvil jsem se za tebe, abys byl ještě dnes vyslechnut. Rád pomohu našim '*asdiqa*' v dosažení jejich cíle. Je to přeci jen dobré i pro náš obchod.

Musím tě ale upozornit, Yannisi, že král v sobě stále nese odpor svých '*aslaf*' a není snadné s ním o sankcích jednat. Ba dokonce si myslím, že nebude chtít ustoupit vůbec. Kéž bych ti mohl poradit, jak toho '*ahmaq*' přimět, aby změnil názor nebo své požadavky alespoň trochu zmírnil. Pomohl bych ti více, ale obávám se, že by král mohl ustoupit od úmluvy s našimi lidmi a náš *Alsayid* by z jeho země zmizel dříve, než by do ní vůbec mohl vkročit. Ale nezapomeň, řeč je ze všech teoretických kouzel to nejkrásnější, tak můžeš stále doufat, že s králem nějak pohneš.

Alsayid maeak

Hashir

Dokument XII., 17. okvět

Milý Hirame,

jsem rád, že se ti podařilo vyjednat tak dobrou cenu za koření. Královská kuchyně teď bude na zcela jiné úrovni. Až příště zavítáš na královskou hostinu, tak si pošmákněš.

Jak mi jednou řekl ten shamsal'ardský diplomat: „Hlad je nejlepší koření.“

A to jejich koření je opravdu něco. Je mi jinak opravdu líto, že král zvedl daně. Nerozumím tomu, peněz má přeci dost. Na radu kuchaře však nikdo nedá, kromě vaření tu vlastně neexistují. Alespoň je pro mne útěchou, že mi dovolili starat se o královskou zahradu a pěstovat si tam i vlastní květiny.

Poslední dobou tam stále častěji vidám matku Stefani, jak si tam chodí číst. Božímu jazyku však nerozumím, je pro mne pouze spleť písmen.

Čas od času mi ale něco přeloží, byť jak víš, věřící nejsem. Mým bohem je rozpálená pec a písmem svatým kuchařka. Poslední dobou se zde motá takový smradlavý tlučhuba. Vypadá na rytíře. Nedávno jsem jej přistihl, jak se do kuchyně souká oknem, tak jsem ho několikrát praštil pánví po hlavě a on se zdekoval. Prý za princeznu. Já mu dám.

Naše Ilaria by nemohla mít o takového hlupáka zájem. Určitě sem přišel krást.

Občas mám ale pocit, že se tu pořád někde motá, ten jeho smrad se nedal zapomenout. Ale třeba blouzním. Jak se má vůbec tvoje žena?

S přáním pevného zdraví

Tullio

Zápisky detektiva Ramondelliho I., 17. kvěť

Poslední dny se městem šíří vlna nepokojů. Zvýšení daní a snaha o zavedení nové víry vyhnalo mnoho lidí do ulic, což vedlo ke zvýšení kriminality. Naši lidé jsou nuceni odkládat případy a věnovat se usměrňování davů, které protestují napříč celým městem. Mladý kolega Lorenzo byl dnes během jedné potyčky pobodán a poslán do lazaretu. Jestli to takhle půjde dál, bude muset Cech vyšetřovatelů dennodenně zastávat práci, kterou má vykonávat městská stráž. Ani admirál Ombrina to se svými muži v přístavu nezvládá.

Co však dnes upoutalo moji pozornost, bylo tetování člověka, kterého se mi podařilo při výtržnostech zatknout a odvést na stanici. Na pravém loktu měl symbol brouka, což jen zesílilo mé dlouhodobé podezření, že království ze stínů ovládá Řád zlatého brouka. Pokud je tomu skutečně tak, mohla by být naše země ve velkém ohrožení. Mé pokusy zalarmovat hlavu *Occhi di Corvo*, Danta Seffa, však skončily neúspěšně, protože dle jeho názoru je Řád pouhou fámou, kterou není třeba se zabývat. Náš zajatec odmítá promluvit. Snad jsou mé obavy zbytečné a skutečně se honím jenom za duchy z pohádek.

Gianu s dětmi zatím ještě k její matce posílat nebudu, protože to může být jen falešná stopa.

Pokud by se však jednoho dne existence Řádu potvrdila, budu nucen je k odchodu přinutit. Kdybych byl Řádu skutečně na stopě, mohl bych je vystavit velkému nebezpečí.

Dokument XIII., 18. kvěť

Nejvyšší alchymista Santino,

Alchymistické práce jdou doufám podle plánu. Král očekává, že předčíme naše soupeře.

Hashirovi lidé nám podle všeho brzy zašlou potřebné texty, které snad se vzorcem pomohou.

Rozkaz je tak stále stejný. Vytvořit látku, která bude na moři likvidovat lodě našich nepřátel.

Alchymisté by si ale měli pospíšet, král je čím dál netrpělivější. Brzy mohou padat hlavy.

Z doslechu vím, že prý děláte i na dalších projektech, nechceš se o něco podělit?

Král mi toho o vaší práci moc neříká, pouze o projektu, který skrze pokladnu dotuji já.

Abych ale jenom nevyzvídal, musím se s tebou podělit o novinky a zajímavosti od dvora.

Během své námořní cesty prý minstrel Uccello spatřil mořskou pannu. Kéž bych tam byl s ním.

Yannis, ten diplomat, včera opět neuspěl se svým požadavkem. Boj proti sankcím vyhrát nemůže.

Laskavý král totiž dbá na mé rady. Podporuji jej v tom, aby sankce udržel, a Yannis tak má smůlu.

Ani Dante na něj nemá takový vliv, to se můžeš spolehnout. Pletichařit může, ale mistr jsem tu já.

Poslední informace, o kterou se s tebou podělím, je zatím spíše jen domněnkou.

Ruku do ohně za to sice dát nemohu, ale zdá se mi, že princezna má milence.

Ilaria se totiž poslední dobou chová zvláštně a já mám tušení, že za to může ten minstrel.

Já být na jeho místě, radši bych vzal nohy na ramena. Až se o tom dozví Dante, patrně s ním zatočí.

Ale na slavnosti se již těším. Snad se opět shledáme, dlouho jsme spolu nepopili.

Tullio určitě nachystá královskou hostinu, tak si dáme do nosu.

Admirál posílá pozdravy, dneska jsme se viděli.

Tvůj přítel Oddo

Dokument XIV., 18. okvět

Má drahá Ilarie,

už je to den, co jsme se viděli naposledy, a mé srdce bolestně volá, že tě chce mít opět u sebe. Jak jsem ti slíbil, složil jsem pro tebe novou báseň, ve které tentokrát provolám to, co se musí stát. Naše svatba musí být, i kdybychom museli utéci a žít pod jinými jmény. Nebude to snadné, ale myslím, že bychom to zvládli. Ani ty vaše vrány by nás nevypátraly. Jejich očím bychom se skrýt dokázali.

Tvůj Uccello

Rorýs letí do vzdálených krajů,
uvidíš, nahlédnem do jejich tajů.
Láska mi říká, že spolu to dáme,
intelekt na to my oba máme.
Koráb nás poveze.

Byla by škoda nedat tomu šanci,
utvořme proto alianci.
Daleko za hory a za oceán,
exil nám bude kdekoliv dán.
Svatbu my budem mít.

Takový osud bych nám já přál
a po dobu žití tě dále miloval.
Čas nám teď hraje do karet,
Ilarie, nesmíme zahálet.
Tvému otci utečem.

Dokument XV., 19. okvět

Milý Dante,

přípravy slavností jdou podle plánu, vzkaz proto králi, že Den vzestupu uctíme přesně podle plánů. Žádné komplikace nenastaly, takže všechno máme zajištěno. Zítřka snad spolu pohovoříme o oné nepříjemnosti, která tu nedávno nastala. Snad se všechno ujasní a dojde k vzájemnému porozumění. Nikdo přeci nechce, aby to dopadlo jakkoli katastrofálně. Víra je jenom jedna.

A nezapomeň: *Lupus non mordet lupum.*

Matka Stefania

Dokument XVI., 19. okvět

Nido di corvi,

přesně jak jste předpokládal, Oddo má nějakou dohodu s alchymistou, kterou uzavřeli bez králova vědomí. O co se přesně jedná, netuším, doporučuji proto vyslat dalšího agenta, který se k němu dostane blíž. Sám bych se totiž mohl prozradit. Svůj úkol jsem tedy splnil a vše je připraveno pro vaši hru.

Brzy se snad dostaví výsledek. *Regno dell'Alba Bianca* musí být zachráněno.

Gli occhi di corvo vedono tutto.

Occhio n. ventidue

Dokument XVII., 19. okvět

Ach ty můj rytíři,
slavnosti věnované našemu Spasiteli jsou již zítra. Kéž bychom si mohli dát opět sraz.
Kéž bych ti mohla do očí říct, jak moc tě miluji, ale jak víš, otec to nedovolí.
Ty šaty, o kterých jsem ti psala, jsou opravdu nádherné. Škoda, že mě v nich neuvidíš. Slavnost dne vzestupu si ale užij i tak. Jen mne nevyhledávej. Musíš se držet dál, protože králova dcera nemůže trávit čas s mužem, jako jsi ty, byť si to sama přeje. Volba ale není na mně. Musí to tak být. Omlouvám se. Tatiček je ale jako páv.
Moc bych si přála s tebou znovu vyplout na loďce a pozorovat měsíc. Ten plaz Dante by nám na to ale přišel dříve, než bychom tak učinili, a nebylo by z toho nic. Tou lodí budu dále plout ve svých snech. Co se týče vyslanců, tak mne včera oslovil ten podivný Hashir. Mnoha jeho slovům jsem nerozuměla, ale jak to vypadá, tatiček zřejmě souhlasil a brzy tu budeme mít víry dvě. Moc nadšená z toho nejsem. Co si o tom asi myslí matka představená? Ta musí určitě opravdu zuřit. Ať už jsou oba vyslanci pryč, jak já se v jejich přítomnosti necítím dobře. Jinak se mám skvěle. Je tu jeden pěvec a baví všechny v okolí. Z jeho vtípů zemřeš smíchy. No nic, končím, musím opět ležet v knihách.
Tvoje princezna Ilaria

Zápisky detektiva Ramondelliho II., 19. okvět

Zitřejší slavnosti Dne vzestupu mě naplňují obavami. Král si možná myslí, že je dobrý nápad pořádat akci podobného rázu v těchto těžkých časech, ale tím se jen stává zranitelným. Dante opět ignoruje moje zprávy, bezpečí krále prý není starostí Cechu vyšetřovatelů, ale tajných služeb. Kdyby alespoň protentokrát dal stranou naše osobní spory a spolupracoval. Je to ale jako mluvit do zdi. Snad se nic nestane, byť můj šestý smysl bije na poplach. Možná jsem jenom paranoidní. Pro jistotu ale nechám pár mužů nedaleko hradní brány.
Flavii dneska vypadl první zub. Slíbil jsem jí, že jí koupím něco pěkného. Možná dřevěného koně. Snad mi dá obchodník dobrou cenu, v této době nikdy nevíte. Fulvio mi dělá starosti, protože byl opět s chlapci za školou. Až nebudu mít tolik práce, budu se na to muset podívat. Nechci, aby z něj vyrostl kriminálník. Těch tu máme přeci jen už dost.

Dokument XVIII., 20. okvět

Drahý příteli,
Hashulphqw vh ybgdulo. Qryd vphv mh vwdeoloq d pch ebw srxclwd yh ceudql. Wx whg qdvl olgh qdyukxml d eur eb prko ebw vhwurmhq suyql surwrwbs. Eucr vh vqdg cqryx rcyx.
nejvyšší alchymista

Dokument XIX., 20. okvět

Vaše Veličenstvo,
vzhledem k tomu, že přístavní nepokoje ani po mém opakovaném jednání se členy dvora neutichly, rozhodl jsem se napsat tento dopis přímo Vám. Jak jistě víte, moje pozice admirála má pouze omezenou působnost, a nemohu tudíž mobilizovat vojáky z jiných oblastí. Víím, že jste mi několik mužů již poslali, ale proti síle stále se zvětšujícího davu to bohužel nestačí. Někteří mí muži ani nespí, protože musí být neustále v přístavu. Navýšení královské daně a snaha o zavedení cizí víry vyvolaly nepokoje možná větší, než jsme předpokládali, což nyní vedlo také k rabování a pálení lodí patřících nejen Cechu obchodníků, ale i králi. Apeluji proto na Vás, abyste tuto situaci začal řešit a podnikl nějaké razantní kroky. Lidé dokonce odmítají navštívit slavnost Dne vzestupu a raději tráví svůj čas protesty a dalšími násilnostmi. Dále bych vás chtěl varovat, protože Váš královský kuchař Tullio Tocci není tím, za koho se vydává. Mějte se proto na pozoru a dejte jej prosím sledovat, nebo lépe zatknout. Bude to pro Vaše bezpečí to nejlepší. Třetí důvod, proč Vám tento dopis píšu, je o něco osobnější. Již jsme o něm hovořili. Rád bych se ucházel o ruku Vaší dcery Ilarii, které se snažíte najít vhodného manžela. Víím, že nejsem ze slavného šlechtického rodu, ale místní vrchnost mne respektuje a mám i velkou podporu v zámořských oblastech. Jako manžel Vaší dcery bych tak mohl *Regno dell'Alba Bianca* přinést velkou slávu a bohatství, o nichž se Vám ani nesnilo. Věřím, že si to řádně promyslíte a večer při slavnostech mi dáte svou odpověď. Vždycky jsem Vás podporoval a stál za Vámi v těžkých časech. Přemýšlejte proto nad tímhle spojenectvím, které jsme si během let vytvořili.
S vírou ve Vaši velikost
Elpidio Obrina, admirál královského loďstva

Dokument XX., 20. okvět

Milý Tullio,
v chrámu jsem našla onen recept, který jsi po mně požadoval. Upozorňuji, že s rybou musíš pracovat opatrně, protože je jedovatá. Víím, že se zásoba koření královské kuchyně rozrostla, ale neuchyluj se prosím k experimentům, pokud se surovinami neumíš správně pracovat.
Snad si ale oslavu Dne vzestupu užiješ i v kuchyni.
S pozdravem
Matka Stefania

Ingrediencie:
Perutýn ohnivý
Nesolené máslo
Česnek
Fenykl
Celer
Sušené chilli papričky
Smetana
Vejce
Mouka
Koriandr
Zelená cibulka
Sůl
Arašídový olej
Kapie

Na pánvi rozpust' máslo, přidej česnek, fenykl a celer. Po dobu pěti minut nechej opékat a přidej rybu s chilli papričkami. Odstav z ohně a nech po dobu tří minut na pánvi. Následně počkej, až vše vychladne. Smíchej vejce a smetanu, přidej mouku a míchej do jemna. Ve směsi obal rybu s koriandrem, cibulkou a solí. V hrnci rozpal olej a rybu v těstíčku smaž po dobu tří minut. Podávej s kapií.

Zápisky detektiva Ramondelliho III., 21. okvět

Než jsem ráno nastoupil do služby, vzbudilo mne doma hlasité klepání na dveře. Když Giana otevřela, stálo tam několik kolegů z práce a s nimi králova osobní stráž, z jejich výrazů jsem hned pochopil, že je něco velmi špatně. Situace však byla daleko horší, než jsem předpokládal. Během slavnosti Nanebevzetí našeho Spasitele byl v noci na dnešní den zavražděn král.

Sluhové jej našli dnes ráno. Místnost, v níž k tomu došlo, byla zamčená a dveře nejevily stopy po násilném vniknutí. Král neutrpěl žádné řezné ani bodné rány. Podle kolegů šlo zřejmě o otravu. Cech vyšetřovatelů již celou oblast zajistil a tělo bylo převezeno do laboratoře pro další šetření. Nyní jdu obhlédnout místo činu. Gianě jsem nařídil, aby dnes zůstala s dětmi doma. Až se zpráva po městě rozšíří, jistě vypuknou nepokoje a já nechci, aby se jim něco stalo.

Dokument XXI., 21. okvět

Κορμορανε,
σναδ σε κ τοβε τατο ζπραπα δοστανε π χασ. Κραλ βψλ π νοχι ζαπραζδεν α φα σε βοφιμ,
αβψ το νεηοδιλι να ηλαπυ με. Ποτρεβυφι, αβψσ μι ζαφιστιλ ρψηηλου λοδ, σε κτερου σε
βυδυ μοχτ φεστε dneσκα πηπραπιτ δομυ. Ποκυδ μα ζαχιτ παλκα, φε τρεβα να το σνεμ
πριπραπιτ.

Νεμασ τυσενι, κδο βψ μοηλ ζα κραλοπου σμρτι στατ? ζιμ, ζε μασ οχι πσυδε, τακζε βψ τι
νεμυσελο δελατ προβλεμ σε να το ποδιπατ. Δετεκτιποσπε υζ χμυχηαφι οκολο α φα νεχηχι
σκονχιτ πε πεζεγι ζα νεχο, χο φσεμ νευδελαλ. ζζδψηκψ φσι μι βψλ δοβρψμ πριτελεμ, τακ
τε προσιμ, αβψσ μι πομοηλ. Κδψζ το βυδε νυτνε, κλιδνε τι ι ζαπλατιμ.

Τσυφ χτενψ πριτελ

Οπιχακ

Dokument XXII., 21. okvět

Ctjena matko,
normalnje bich za vamy prisel, ale mam hrozni ztrach. Mam pocyt zejsem udelal neco moc hrozniho.
Prosim proto vo odpusteni. Mohla biste se za mnje pomodlit? Sam to udelam, az bude sytuace ve
mjeste daleko klidnejsi. Vsude je ted hodne lidi a prohledavaji kazdicki otvor. Bojim se ze je to kvuli
mne. Pryncezne uz se po tomhle nemuzu podivat do oci. Musim se kat.

Betrando

Dokument XXIII., 21. okvět

Vaše královská Výsosti,
vzhledem k oné tragické události bylo dnes nařízeno, abyste neopouštěla své komnaty. Je to pro Vaše bezpečí. *Occhi di Corvo* vám zajistí vše, co budete potřebovat. Stačí, když oslovíte mé muže, kteří budou hlídat na chodbě. Kdybyste měla potřebu si o oné tragédii pohovořit, jsem Vám k dispozici.

Upřímnou soustrast

Dante Seffo

Dokument XXIV., 21. okvět

Nejvyšší alchymista Santino,
zde zasílám kopii vašeho dokumentu, kterou jste si vyžádal zaslat do svých komnat:

Auripigment neboli – jak naše rozbory ukázaly – As_2S_3 , obsahuje stejně jako FeAsS prvek, který objevil můj předchůdce. Obě látky při tavení páchnou po česneku, což jen potvrzuje moji hypotézu. Obě látky svou barvou připomínají zlato, avšak FeAsS má daleko blíže kyzi železnému neboli FeS_2 , se kterým taktéž hojně pracujeme v jiných projektech.

Důležité je zmínit, že z FeAsS se nám podařilo extrahovat As_4O_6 , jak to znázorňuje následující vzorec:

Již zesnulý nejvyšší alchymista Cosimo při jednom experimentu zemřel a s ním shořely i veškeré jeho záznamy. Veškeré poznatky o As tak k dnešnímu dni, tedy 18. okvětu, dávám několikrát přepsat, aby je nestihl stejný osud jako dříve.

Dokument XXV., 21. okvět

15-14-9-20-14-1-19 1-20-19-9-13-25-8-3-12-1 9-19-19-25-22-10-5-14
25-4-5-22 8-3-5-16-19-15-18-16 5-22 5-20-10-5-12-5-4-21 15-20 11-1-20 26-21 26-25-4-
11 1-18-9-22-5-14 1-18-9-22 13-5-4-9-12 13-9-19-1-22 9 9-3-15-13-15-16 25-12-8-15-13
25-2 5-13-9-18-15-22-20-25-22 25-26-18-2 5-18-5-20-11 5-14-1-18-2-26 9-20-18-13-19
15-16 12-1-18-11 5-10 26-25-4-11 9 21-4-9-12 15-8-5-19-1-22 9-13-9-22-20-19-13-5-10-1-
20 19 20-1-20-9-3-15-16 21-8-15-13 5-26 13-1-6-21-15-4
5-18-9-8-19-1-8 25-12-9-13

Dokument XXVI., 21. okvět

Všem *Occhi*,
buďte na pozoru, královrah může být stále v *Regno dell'Alba Bianca*. Její královská Výsost musí být pod stálou ochranou, nevíme, jestli nemá vrah v plánu zavraždit i ji. Rozneste tuto zprávu ostatním *Occhi*, pokud ji již neobdrželi písemně. Najděme vraha dříve než detektivové, abychom uhájili svou čest.

Nido di corvi

Zápisky detektiva Ramondelliho IV., 22. okvět

Ohledání místa činu skutečně neprokázalo cizí vniknutí. Místnost byla zamčená, klíče mají pouze král, jeho dcera a hlavní sluha, který jej měl neustále u sebe. Po průzkumu těla v laboratoři můžeme skutečně potvrdit otravu. V králově ložnici jsme našli prázdný pohár, do kterého byl jed s nejvyšší pravděpodobností přilít a do místnosti mohl být přinesen kdykoliv. Nyní se snažíme odhalit typ a původ jedu a také kdo a kdy pohár králi přinesl. Tohle si však bude žádat hlubší šetření. Tajné služby nám vše bohužel zkomplikovaly. Dante se zřejmě nemůže přenést přes to, že krále neochránil, a snaží se jeho vraha vypátrat na vlastní pěst. Dokonce se mi podařilo najít několik vzkazů pro agenty, které tuto mou domněnku potvrzují. Svou roli v tom může samozřejmě hrát i náš osobní spor. Dante mi zřejmě nikdy neodpustí, že si Giana vybrala mne.

Dokument XXVII., 22. okvět

Lamprodila festiva,

Gpbh ryh zbvpbzukj, bhk fb mlvkh jkvyubh. Fkujbsk qjbu jb vhbqsj mkqs? Odoe pyodhlt b tmpeijlt lumlvku.

 Lucanus cervus

Dokument XXVIII., 22. okvět

Kanceláři Cechu vyšetřovatelů,

hlídka dnes zadržela posádku, která se i přes nové nařízení, vyhlášené kvůli nešťastné smrti našeho ctěného a milovaného krále, pokusila připravit loď k vyplutí. Kapitán nám odmítl sdělit, kdo měl být pasažérem. Až posléze jsme od posádky zjistili, že má vytrhnutý jazyk, což jeho nespolupráci neomlouvá, neboť jsou zde i jiné způsoby, jakými lze komunikovat. Zavazadla jsme na lodi nenašli, ani žádné jiné stopy po tajemném cestujícím. Podle posádky ví o všem pouze kapitán, kterého se nyní pokusíme během výslechu zlomit. O výsledcích vás budeme informovat.

Podepsán velitel městské hlídky

podpis nečitelný

Zápisky detektiva Ramondelliho V., 23. okvět

Když jsem si znovu pohovořil se služebnictvem, informovali mě, že pohár, ze kterého král jed s největší pravděpodobností požil, nikdy neopustil místnost, neboť byl součástí jeho soukromé sady. Víno král nakázal přinést několikrát, neboť měl ve svých komnatách dvě nebo tři schůzky. Domnívám se tedy, že jed byl do poháru přidán během jedné z nich. Samozřejmě záleží na rychlosti jeho účinku. Nikdo ze služebnictva ale neví, s kým se král sešel, schůzky byly soukromé, a pokud o nich s někým hovořil, nemůžu čekat, že mi vše hned poví. Údaje o tom, že byl pohár součástí sady, mne zaujaly, tudíž jsem se na to rozhodl podívat blíže. K mému překvapení jsem zjistil, že jeden z pohárů chybí. Podle sluhy tam však v den vraždy ještě byl, neboť jej leštil jako obvykle. Odnesl si jej snad vrah s sebou jako trofej?

Kolegové vyšetřovatelé sepsali seznam lidí, kteří se na hradě vyskytovali, což nám seznam možných pachatelů zužuje. Kromě služebnictva, stráže a pracovníků tajných služeb zde byli:

- Králova dcera, princezna Ilaria
- Hlava královských tajných služeb Dante Seffo
- Kuchař královské kuchyně Tullio Tocci
- Shamsal'ardský diplomat Hashir
- Giinakýmatský diplomat Yannis
- Správce královské pokladny Oddo Salvia
- Předseda Cechu obchodníků Hiram Betulla
- Admirál královského loďstva Elpidio Obrina
- Matka představená Stefania
- Nejvyšší alchymista Santino
- Potulný žakéř Uccello
- Tajemný rytíř, jehož totožnost neznáme

Zítرا začnu s prvními výsledky. Doufám ale, že v tom nemá prsty Řád, to by znamenalo, že se má noční můra stala skutečností.

Dokument XXIX., 23. okvět

Χτενη Οδδο,

πζηλεδεμ κ τομυ, ζε πασ ζεσνυλψ κραλ Ευφρασιουσ νεμοηλ ναπλνιτ δοηοδου μεζι νασιμι ζεμενι, χητελ βψχη πασ ποπροσιτ, ζδα βψστε φεηο φμενεμ νεμοηλ υπολνιτ σανκχε, κτερε βψλψ προτι ναμ δριπε υπαλενψ. Σ κραλεμ φσμε ο ψσεμ βεηεμ σλαπνοστι ηοποριλι, αλε κ ψψδανι νοπεηο δεκρετυ φιζ νανεστεστι νεδοσλο.

ζιμ, ζε φστε προ κραλε σπραποπαλ πεσκερε φινανχε α ματε πριστυπ κ νεκολικα πεχετιμ. Μοηλ βψστε το τεδψ υδελατ τακ, αβψ σε ναπετι μεζι νασιμι ζεμενι κονεχνε δεφινιτιπνε υπολνιλο?

Ατ πασ προπαζι δυχη σπατψ

Ψαννις, πψσλανεχ γινακψματσκψ

Dokument XXX., 23. okvět

Admirále Ombrino,

dovolil jsem si dočasně zrušit královskou daň, abych zabránil nepokojům ve městě. Poprosil bych vás, abys totéž rozhlásil v přístavu. Lidé přijdou na jiné myšlenky a přestanou se srocovat. Cech obchodníků již v tuto chvíli prodává zboží za tradiční ceny, někdy dokonce levněji, aby se obchod dal opět do pohybu.

Ulevme nejen občanům, ale také našim ctěným strážníkům, kteří ve dne v noci museli davy usměřňovat. Spolu s tímto dopisem vám posílám také onu knihu, která se vám tolik líbila. Přeji příjemné čtení a brzy se snad opět shledáme.

Zdraví vás

Hiram Betulla

Přepis výslechu Tullia Tocciho I., 24. okvět

Ramondelli Rimbalzare: Uveďte své jméno a profesi.

Tullio Tocci: Já... jmenuji se Tullio Tocci a jsem králův osobní kuchař. *(nervózně, uhýbá pohledem)*

Ramondelli Rimbalzare: Jak jste se do králových služeb dostal?

Tullio Tocci: Vrchní královský sluha vyhlásil jménem Jeho Veličenstva soutěž. S minulým kuchařem král spokojen příliš nebyl. *(vyrovnaněji)*

Ramondelli Rimbalzare: A vy jste byl ze všech nejlepší, že ano?

Tullio Tocci: Král si mne zvolil pro mou zvláštní zálibu. *(klepe prsty o stůl)*

Ramondelli Rimbalzare: Jakou zálibu?

Tullio Tocci: V exotických nebo neobvyklých pokrmech. *(sebejistě)*

Ramondelli Rimbalzare: Hádám tedy, že máte velkou zásobu koření a dalších ingrediencí.

Tullio Tocci: To ano, do kuchyně nám je dodává Cech obchodníků. Mám umožněno objednat cokoli, čím bych mohl potěšit chuťové pohárky našeho veličenstva. *(klidně)*

Ramondelli Rimbalzare: Pracujete někdy se surovinami, které jsou pro člověka nebezpečné?

Tullio Tocci: Ptáte se mne, jestli jsem krále zabil? Chcete snad mé doznání? *(zvyšší hlas, potí se)*

Ramondelli Rimbalzare: Nic takového, jen mne zajímají detaily toho, co děláte.

Tullio Tocci: Ano, občas pracuji se zvířaty nebo rostlinami, které by se daly označit za jedovaté, ale s jejich zpracováním mám bohaté zkušenosti. *(přesvědčivě)*

Ramondelli Rimbalzare: Jak dlouho už to vlastně děláte?

Tullio Tocci: Pro krále vařím... vařil jsem šest let. *(nejistě)*

Ramondelli Rimbalzare: A co jste dělal předtím?

Tullio Tocci: Já... kuchaře. *(uhýbá pohledem, potí se)*

Ramondelli Rimbalzare: A kde jste byl zaměstnán?

Tullio Tocci: V kočovném cirkuse. *(zírá do zdi)*

Ramondelli Rimbalzare: Kuchař v cirkuse?

Tullio Tocci: I šašci musí jíst. Nechej o tom více mluvit. Omlouvám se. *(potí se víc)*

Ramondelli Rimbalzare: Stalo se snad tehdy něco?

Tullio Tocci: Ne... není jednoduché pro mě o tom mluvit. Nemůžeme mluvit o něčem jiném? *(nervózní a prosebný pohled)*

Ramondelli Rimbalzare: Dobře... dělo se na hradě v posledních dnech něco podezřelého?

Tullio Tocci: Nepamatuji se. *(rozhozený)*

Ramondelli Rimbalzare: Pořádně se zamyslete.

Tullio Tocci: Něco by tu bylo. Motal se tu jeden takový obejda. Asi lupič. Vymýšlel se úplně nesmysly, abych ho nechal jít. Ale takový se čas od času objeví a pak to zkouší znovu a znovu. Jdou po cennostech, a když je čapnete, řeknou vám cokoli, abyste je pustili. *(sebejistě)*

Ramondelli Rimbalzare: Co mi o tom... obejdovi ještě povíte?

Tullio Tocci: Že někdo takový by krále zabít nemohl. Stráže by si jej všimly, a ke všemu cítili na míle daleko. *(s letným úsměvem)*

Ramondelli Rimbalzare: Nahlásil jste to?

Tullio Tocci: Ano, hradní stráž o něm ví. Nemám si s ním dělat starosti. *(pokrčí rameny)*

Ramondelli Rimbalzare: Co mi povíte o královském služebnictvu?

Tullio Tocci: Sluhové jsou královi oddaní, opakovaně je nechával prověřovat Dante svými tajnými službami. Jsou to vymyté mozky, na příkaz udělají všechno. *(klidně)*

Ramondelli Rimbalzare: Vás si Dante také prověřuje?

Tullio Tocci: Pokud ano, tak o tom nevím. Nikdo z jeho lidí se mě nikdy na nic nevyptával, to by museli být v přestrojení, abych je nepoznal. *(nejistě)*

Ramondelli Rimbalzare: Není zvláštní, že služebnictvo nechává kontrolovat, a vás ne?

Tullio Tocci: Král mi dává... dával potřebnou volnost. Zřejmě abych mohl pracovat na svých neobvyklých jídlech. Dokonce mi umožnil si i něco pěstovat v zahradách. *(nuceně)*

Ramondelli Rimbalzare: Váš minulý zaměstnavatel vám dával také tolik volnosti?

Tullio Tocci: Už jsem vám řekl, že o tom nechci mluvit! *(rozčileně)*

Ramondelli Rimbalzare: Omlouvám se, jen mě to zajímalo.

Tullio Tocci: Mohu už jít? *(opět se potí)*

Ramondelli Rimbalzare: Dobře, pro dnešek by to stačilo.

Poznámka: kuchaře nechat sledovat, na jeho minulosti se mi něco nezdá.

Dokument XXXI., 24. okvět

Hirame Betullo,

už mě pěkně sereš. Po tom, co jsi udělal, nečekej žádné vstřícné jednání a nediv se, pokud na tebe nechám vydat zatykač. To sis fakt myslel, že ti projde zrušit novou královskou daň? Ještě v těchto časech, kdy je každý peníz v pokladně potřeba? Vy obchodníci vůbec nevidíte širší souvislosti. Jde vám jen o osobní zisk. Čuráci zkurvení.

Neboj se, nejsi jediný, kdo chce ochudit pokladnu o její cenné finanční prostředky. Všechno mám ale ošetřené a nic, opakuj nic, se měnit nebude. Pokud s tím máš problém, polib mi mou plešatou hlavu. A ještě jedna věc, ty zkurvysynu, pokud se dozvím, že ses královskou pokladnu pokusil ještě nějak ojebat, postarám se, abys chcipl jako zasraná pouliční fena.

Na napravení škod ti dávám tři dny.

Oddo Salvia

Dokument XXXII., 24. okvět

Nido di corvi,

podářilo se mi vypátrat rytíře Bertranda. Ukryl se na krchově, kde se ustavičně modlí u hrobu své matky. Stačí vydat příkaz k jeho zabití a já už se o to postarám. Tělo samozřejmě nikdo nenajde. Nebo si jej žádáte pouze sledovat? Je snad rytíř vrahem krále? Očekávám rozkazy.

Gli occhi di corvo vedono tutto.

Occhio n. quarantasei

Dokument XXXIII., 24. okvět

Nido di corvi,

další postup je v tuto chvíli nemožný, dokud neopadnou bezpečnostní opatření. Máte nějaké řešení? Mám vyčkávat, nebo plnit jiný úkol? Zprávu budu očekávat v podvečer v olivovém háji. Do té doby budu dále hrát svou roli a pátrat po užitečných informacích ve městě.

Gli occhi di corvo vedono tutto.

Occhio n. ventidue

Přepis výslechu alchymisty Santina I., 24. okvět

Ramondelli Rimbalzare: Vrchní alchymisto Santino, již je to dlouhá doba, co jsme se naposledy viděli.

Santino Aldini: Už to tak bude. *(s úsměvem)*

Ramondelli Rimbalzare: Tak se u nás posad'te. Bude to jenom pár otázek.

Santino Aldini: Můžete začít. *(stále se usmívá)*

Ramondelli Rimbalzare: Jak dobře jste se znal s králem?

Santino Aldini: Místo nejvyššího alchymisty zastávám dobrých osm let, ale v našem skromném spolku jsem již od svého mládí. Tehdy jsem jako malý chlapec... *(výpravně)*

Ramondelli Rimbalzare: To stačí, tyhle podrobnosti vědět nepotřebuji.

Santino Aldini: Ovšem, jak si přejete, kolego vyšetřovateli. *(pousmání)*

Ramondelli Rimbalzare: Jde mi spíše o váš přímý vztah s králem.

Santino Aldini: Ach, takhle. Buď on samotný nebo správce pokladny nás čas od času poctili svou návštěvou. Náš vztah byl čistě profesionální, nikdy jsme nemluvili o ničem jiném než o práci. *(klidně)*

Ramondelli Rimbalzare: Byl jste s králem v nějakém osobním sporu?

Santino Aldini: Pouze jsem si pravidelně stěžoval na omezený přísun financí, které potřebujeme pro nákup nových surovin. Bez nich nelze pokračovat v našich experimentech. *(stále se usmívá)*

Ramondelli Rimbalzare: Co ostatní alchymisté, jaký je jejich postoj ke králi?

Santino Aldini: Podobný tomu mému, nedostatek peněz všem náladu rozhodně nezlepšuje. *(kyne klavou)*

Ramondelli Rimbalzare: A peníze jdou tedy přes královskou pokladnu?

Santino Aldini: Ano, ale pokud království finančně strádá, nedá se s tím nic dělat. *(pokrčí rameny)*

Ramondelli Rimbalzare: Strádá? Já myslel, že všichni měli krále za hrabivého muže, který sedí na hromadě zlata.

Santino Aldini: Nevím, co se povídá. K nám do podzemních laboratoří se téměř nic nedonese. Věnujeme se výhradně práci, znáte to. *(nevinně)*

Ramondelli Rimbalzare: Být alchymistou je nebezpečná profese, je to tak? Všechny ty experimenty se mohou různě zvrtnout. Proto jste také v podzemí, jak jste již zmínil.

Santino Aldini: No ano, sem tam něco vzplane, exploduje... máte tu jedovaté výpary... *(opět výpravně)*

Ramondelli Rimbalzare: Jedovaté výpary... To mě přivádí k další otázce. Kolik zkušeností máte s jedy?

Santino Aldini: Na ty specialistou nejsem, byť je pravda, že znám mnoho chemických sloučenin nebo nerostných prvků, které mohou člověka spolehlivě zabít. *(znovu se ztrácí ve svých myšlenkách)*

Ramondelli Rimbalzare: Nepostrádáte náhodou v laboratořích některou z těchto směsí?

Santino Aldini: Mohu se na to podívat. Vše si pečlivě dokumentujeme. *(jistým tónem)*

Ramondelli Rimbalzare: Děkuji, to by nám v mnohém pomohlo.

Santino Aldini: Tak to rád slyším. *(další široký úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: Na čem nyní pracujete? Myslím jako na jakých experimentech.

Santino Aldini: Král nás pověřil úkolem vyvinout chemickou směs, jež by nepřátelské lodě proměnila v prach. Dále se snažíme vytvořit elixír mládí, objevit tajemný éter... *(ztrácí se ve zbytečnostech)*

Ramondelli Rimbalzare: ...a přeměnit železo ve zlato. Zním tyhle pohádky.

Santino Aldini: Tak jest. *(pokyne hlavou)*

Ramondelli Rimbalzare: Nic neobvyklého jste v posledních dnech nezaznamenal?

Santino Aldini: Vůbec nic. *(plácne rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: To bude prozatím vše. Když budeme něco potřebovat, opět si vás necháme zavolat.

Santino Aldini: Přeji vám hodně štěstí s vaším pátráním... a podívám se vám na ty papíry.

Poznámka: Santino se jeví zatím jako slepá ulička, uvidíme však, kam vyšetřování dál povede.

Zápisky detektiva Ramondelliho VI., 24. okvět

První dva výsledky mám konečně za sebou. Alchymista Santino spolupracuje a nezdá se, že by měl jakýkoli motiv k vraždě. Kuchař Tullio naopak odmítá mluvit o své minulosti, to je samozřejmě podezřelé. Motiv k zavraždění krále jsem u něj zatím neobjevil, to ale neznamená, že žádný nemá. Zítřka mne čekají další dva výsledky. Jedním z nich bude Dante Seffo, i kdyby jej měli mí muži přivést na stanici násilím.

Dalším krokem bude nyní zajištění veškeré korespondence týkající se mých dvanácti podezřelých. Od jejího prozkoumání očekávám zajímavé výsledky. Po zmizelém poháru zatím ani stopy, ale snad se brzy objeví.

Občané konečně přestali protestovat proti zvýšení daní. Má rodina se může vrátit k normálnímu životu. Snad ale Fulvio nepůjde opět za školu... dělá mi to velké starosti.

Přepis výsledku Danta Seffa I., 25. okvět

Ramondelli Rimbalzare: Rád tě znovu vidím, Dante.

Dante Seffo: Jak se má Giana? (*otráveně*)

Ramondelli Rimbalzare: Kvůli tomuhle tady nejsme.

Dante Seffo: Tak proč tedy? (*křivý úsměv*)

Ramondelli Rimbalzare: Vážně budeme hrát tuhle hru?

Dante Seffo: Nevím. Budeme? (*ironicky*)

Ramondelli Rimbalzare: Dobře... uveďte své jméno a postavení.

Dante Seffo: Dante Seffo, hlava královských tajných služeb *Occhi di Corvo*. (*přísně*)

Ramondelli Rimbalzare: Jaký byl váš vztah k zesnulému králi.

Dante Seffo: S králem jsme si rozuměli a nikdy jsme spolu neměli vážnější rozepři. Mým úkolem bylo zajistit, aby věděl o všem, co se v království děje... (*znuděně*)

Ramondelli Rimbalzare: ...a také jste mu měl zajistit bezpečí. Co se stalo?

Dante Seffo: To se právě snažíme zjistit. (*arogantně*)

Ramondelli Rimbalzare: To ale není vaše práce.

Dante Seffo: Že ne? (*urazeně*)

Ramondelli Rimbalzare: Patříte mezi podezřelé, nemohu vás nechat manipulovat s důkazy.

Dante Seffo: Jen se snažíme napravit svou reputaci. (*podrážděně*)

Ramondelli Rimbalzare: Víím, četl jsem ty vaše vzkazíky. Vaši muži je zanechávají na dost viditelných místech.

Dante Seffo: Krále jsem nezabil, pokud k tomu směřujete. (*bez emocí*)

Ramondelli Rimbalzare: To samozřejmě netvrdím.

Dante Seffo: Ale nevyloučil jste to. (*chladně*)

Ramondelli Rimbalzare: Nevyloučil.

Dante Seffo: Jaký bude další krok? (*s úsměvem*)

Ramondelli Rimbalzare: Vaši muži vám to neřekli?

Dante Seffo: Cože? (*nejistě*)

Ramondelli Rimbalzare: Ano, to je důvod, proč jsem si vás nechal předvolat takhle brzo, Dante. Cech vyšetřovatelů je právě u vás a zajišťuje veškerou korespondenci, které u vás nalezne. Stejně navštívili i ostatní podezřelé.

Dante Seffo: A vy si myslíte, že z těch dopisů něco zjistíte? (*urazeně*)

Ramondelli Rimbalzare: Pravý obsah dopisu nemusí být na první pohled patrný. Někdy se na něj musíte dívat jinak, číst mezi řádky. Ale to zrovna vám, velkému Dantovi, říkat nemusím.

Dante Seffo: V tom případě vám přeji hodně štěstí, budete je potřebovat. (*ironicky*)

Ramondelli Rimbalzare: A já zase doufám, že se do toho tví lidé nebudou plést.

Dante Seffo: To nemohu vyloučit. *(úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: Kdybys dokázal zapomenout na náš spor.

Dante Seffo: To nemůžu... *(chladně)*

Ramondelli Rimbalzare: Proč ne?

Dante Seffo: A proč ty sis jí vzal? *(vykřikne, vstává a odchází)*

Ramondelli Rimbalzare: Výslech končí, nechte ho jít.

Poznámka: Musíme se připravit na nepříjemnosti ze strany tajných služeb. Spolupráce nebude.

Dokument XXXIV., 25. okvět

Milý pěvče,

rád bych si tě najal při příležitosti velké obchodní akce, kterou spolu s Cechem obchodníků pořádáme. Moc bychom ocenili, kdybys zákazníkům událost zpříjemňoval svými písněmi, aby se jejich nálada po posledních krušných týdnech zlepšila. O peníze se bát nemusíš, nejsem tak lakotný jako starý král a jeho poskok spravující pokladnu.

Pokud budeš opravdu dobrý, možná ti dokonce nechám tvé písně sepsat a otisknout, což by ti opět mohlo do kapsy nějakou tu zlatku přinést. Dobře si to rozmysli.

Zdraví tě

Hiram Betulla, předseda Cechu obchodníků

Dokument XXXV., 25. okvět

Správce Oddo,

jak mne rmoutí, že jste vůči mně použil tak ohavných slov. Věřím ale, že jste pouze pobouřen smrtí našeho drahocenného krále. Vulgarismy a výhrůžky si ale nechme od cesty, jsme přeci civilizovaní lidé. Pojd'me to proto vyřešit konvenčními způsoby. Udejte místo a čas a já se s Vámi milerád setkám. I tu pleš Vám políbím, pokud Vám to udělá radost.

Nyní k Vašemu výroku, že nevidím širší souvislosti. Právě naopak. Na rozdíl od Vás, hradního osazenstva, vidím, jak to v království skutečně chodí. Žiju nablízku prostému lidu, mluvím s ním, a tak také vím, co si prostý lid žádá.

Kdybyste, Oddo, pouze nehromadili a nepočítali peníze v královské pokladně a kromě vývoje zbraní je využil na rozvoj města a obchodu, udělal byste lépe. Zde se však sluší dodat, že válka obchodu neprospívá a na prostém lidu se to podepisuje nejvíce. Jak by Vám prospělo, kdyby došlo k dalším, daleko větším protestům? Byl byste ochoten za to zaplatit vlastním životem?

Takže ještě jednou, ano, vidím širší souvislosti. Vidím je daleko lépe než Vy, Oddo. Vy, který si zahráváte s ohněm, který nedokážete zvládnout. Dám Vám proto přátelskou radu a varuji Vás, nehrajte si s penězi prostých lidí, může se Vám to vymstít.

A nebojte, ke královské dani se vracet nebudeme. Berte to jako cenu za onu radu, kterou jsem Vám teď ušetřil. Všem to nesmírně prospěje.

Na závěr Vám dávám ještě malé varování. Pokud budete chtít s Cechem obchodníků začít válku, zamyslete se, na čí stranu se postaví lid a patrně i městská stráž.

Krásný zbytek dne Vám přeje

Hiram Betulla, předseda Cechu obchodníků

Přepis výslechu Odda Salvii I., 25. okvět

Ramondelli Rimbalzare: Zdravím vás, Oddo.

Oddo Salvia: Také vás rád znovu vidím, detektive. *(poklona)*

Ramondelli Rimbalzare: Jste připravený na několik otázek?

Oddo Salvia: Víc ani nemohu být, detektive. *(úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: Jaký byl váš vztah s králem?

Oddo Salvia: Spravoval jsem pro něj veškeré finance a radil mu, jak nakládat s daněmi. *(kyne rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: Ano, jistě. To mě přivádí k otázce vyšší královské daně, kterou král nedávno vyhlásil.

Oddo Salvia: Proč se na ni ptáte? *(naklání hlavu, udiveně)*

Ramondelli Rimbalzare: Nenapadlo vás, že krále někdo mohl zavraždit, protože se mu nemusely líbit rostoucí ceny zboží?

Oddo Salvia: Pokud míříte tímhle směrem... tak za to může určitě Cech obchodníků! Ten hulvát Betulla si dovolil daně opět snížit, i když to není v jeho pravomoci! *(přehrává)*

Ramondelli Rimbalzare: Víte o tom něco víc?

Oddo Salvia: Cech obchodníků s daněmi nikdy nesouhlasil. Další, kdo mne napadá, je samozřejmě ten diplomat z Gíinakýmatu. Poslední týdny tu neúspěšně bojoval za zrušení sankcí. Já mu dám. *(naštvaně)*

Ramondelli Rimbalzare: Prstem pořád ukazujete na ostatní. Myslíte, že sám jste mimo podezření?

Oddo Salvia: No jistě! Práce s penězi je můj život, proč bych se zbavoval člověka, který mi k nim dal přístup? *(přehrává)*

Ramondelli Rimbalzare: To mi řekněte vy. Neměl jste s králem žádné spory?

Oddo Salvia: Žádné, o kterých bych věděl. *(klidně)*

Ramondelli Rimbalzare: Co něco neobvyklého na hradě? Nezaznamenal jste v posledních dnech něco?

Oddo Salvia: No jistě! Ti dva diplomaté spolu neustále kují pikle! Nedivil bych se, kdyby v tom jeli spolu. A třeba by nám chtěli i vyhlásit válku. Válku! *(rozlícením se zvedá a chvíli chodí po místnosti)*

Ramondelli Rimbalzare: Nejste trochu paranoidní?

Oddo Salvia: A neměl bych být? *(udiveně)*

Ramondelli Rimbalzare: Od toho přeci má král tajné služby.

Oddo Salvia: O Dantovi mi ani nemluvte, to je figura nevyzpytatelná a věčně tajemná. On a ty jeho vrány. Všude slídí a nenechají vám pokoj. Víte, že dokonce pročítají dopisy, které ještě nebyly doručeny? *(rozčileně)*

Ramondelli Rimbalzare: Pokud vím, je to v popisu jejich práce.

Oddo Salvia: Jenže oni čtou všechno, co se jim dostane pod ruku. A je jedno, zda píšete manželce, kupcům nebo veliteli stráží. *(teatrálně)*

Ramondelli Rimbalzare: To přeháníte.

Oddo Salvia: Nepřeháním! Proč myslíte, že lidé postupně přestávají užívat kurýrů a pořizují si holuby a podobné ptactvo. Tam nahoře se k nim nedostanou! Sice pak dopisy bývají kratší, ale aspoň se to nedostane do špatných rukou. *(usmívá se)*

Ramondelli Rimbalzare: Vy sám nějakého holuba máte?

Oddo Salvia: No jistě! Buď to posílám po ptáčích nebo po vlastních lidech, kterým věřím! *(zvedá prst)*

Ramondelli Rimbalzare: To je opravdu zajímavé.

Oddo Salvia: Jsem rád, že jsem vás mohl poučit, jak to tady na hradě chodí. *(s úsměvem)*

Ramondelli Rimbalzare: A váš osobní vztah s Dantem je jaký?

Oddo Salvia: Nikdy jsme se nemuseli. Vlastně neznám kromě krále a jeho vlastních lidí nikoho, kdo by s ním měl vřelejší vztah. Příšerný člověk, na očích mu vidíte, jak mu myšlenky pobíhají pořád sem a tam. Nikdy se nezastaví. Jako mlýnské kolo na divoké řece. Klap, klap, klap. Jedna myšlenka za druhou, intrika za intrikou, lest za lstí. *(kouli očima)*

Ramondelli Rimbalzare: Ano, takový popis je celkem výstižný.

Oddo Salvia: Hádám, že vy se s „panem Vránou“ také nemusíte? *(letmý úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: To vskutku ne.

Oddo Salvia: Přesně jak jsem říkal. Ten člověk zřejmě nikdy nikoho ani nemiloval. Jak by také mohl. *(širší úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: To bude prozatím stačit. Ještě se vám ozveme.

Oddo Salvia: Rád posloužím kdykoliv budu moci. *(při odchodu opět poklona)*

Poznámka: Oddo mi přinesl několik možných indicií k vyšetřování, ale mezi podezřelé stále ještě patří. Hodně toho skrývá.

Zápisky detektiva Ramondelliho VII., 28. okvět

Na stole mi přistála hromada dokumentů, kterými jsem začal procházet. Od výsledků tak na pár dní upustím. Vyskytl se zde však jeden nešvar, neboť si kolegové nepoznačili, komu jaké dopisy vzali, což mi u některých textů značně ztěžuje určit jejich původce. Měl jsem si to udělat sám. S čím mi však pomohly, byl kontext několika posledních dnů, který jsem postrádal a jehož poznání mi usnadní práci při pátrání a dalších výsleších. Na základě dopisu adresovaného *Nido di corvi*, což je pochopitelně můj starý přítel Dante Seffo, se mi podařilo dohledat rytíře Bertranda, který taktéž spadá mezi podezřelé, a i jemu jsme několik dopisů zabavili.

Dopisy jsem si samozřejmě procházel několikrát a mnoho z nich je naneštěstí zašifrováno, což vyřeším později. Je tu ale něco, co mi opravdu dělá starosti. Několik dopisů má na sobě symbol brouka, což jen potvrzuje moji domněnku, že Řád zlatého brouka je skutečně činný. V jím označených dopisech se užívají tři jména: *Lucanus cervus*, *Hydrophilus piceus* a *Lamprodila festiva*. Jedná se samozřejmě o odborné názvy, které musím nechat prověřit. Ještě dnes vyšlu jednoho kolegu, ať se podívá do knihovny.

Můj potetovaný přítel, jehož jsme před nějakou dobou zadrželi, samozřejmě mlčí a nechce mi odpovědět ani na otázku týkající se dopisů a jejich šifry.

Jednu šifru jsem však odhalil, tedy tu v dopisech adresovaných rytíři Bertrاندovi. Podtržená slova nám dohromady dávají krátký vzkaz... který je však falešný. Po hlubším ohledání zpráv jsem zjistil, že poslední písmena každého řádku nám dávají zprávu skutečně směřovanou Bertrاندovi. Musím říct, že užití falešné stopy bylo chytré a princezna se tak jistě snažila bránit proti Dantovým špehům. Její šifrování ale není na takové úrovni, aby se nedalo prolomit, obou se jich na to v nejbližší době vyptám. Budu také muset znovu vyslechnout alchymistu, který si dopisuje s tajemným „H.“ Zde mám dva podezřelé, tedy obchodníka Hirama a diplomata Hashira.

Dopisy psané gínakýmatskou abecedou snad brzy rozluštím. Základy znám, ale pro všechny případy jsem si tu přichystal tabulku:

Aα Aa	Bβ Bb	Xχ Cc	Δδ Dd	Eε Ee	Φφ Ff
Γγ Gg	Hη Hh	Iι Ii	Θφ Jj	Kκ Kk	Λλ Ll
Mμ Mm	Nν Nn	Oο Oo	Ππ Pp	Θθ Qq	Pρ Rr
Σσ Ss	Tτ Tt	Υυ Uu	ςς Vv	Ωω Ww	Ξξ Xx
		Ψψ Yy	Zζ Zz		

Dokument XXXVI., 1. ploden

Nejvyšší vyšetřovateli,
jak jste si přál, navštívil jsem knihovnu a pokusil jsem se vypátrat původ slov, která jste mi předal.
Na základě Vašich úvah, jsem zkusil probádat knihy zaobírající se hmyzem. Vaše tušení bylo správné
a jedná se skutečně o názvy brouků. Zde přikládám výpisky jim věnované.
S pozdravem
Váš kolega Marco

Roháč obecný (*Lucanus cervus*)

Největší známý brouk, který je pověstný svými mohutnými kusadly. Samci je mívají zpravidla větší než samice, ale jejich stisk je méně bolestivý. Podobně jako jeleni je roháči využívají v soubojích mezi sebou, podle čehož vzniklo také jejich pojmenování. Zbarvení roháčů je tmavé, zpravidla mívají hnědou barvu. K rozmnožování využívají práchnivějícího dřeva, do kterého samičky kladou vejce. Tímto dřevem se larvy následně živí, dospělí brouci pak mizou ze stromů a nektarem.

Vodomil černý (*Hydrophilus piceus*)

Největší známý vodní brouk. Od ostatních brouků se odlišuje svým specifickým způsobem dýchání, na zadeček dopravuje vzduch pomocí tykadel. Jak již napovídá jeho název, vyznačuje se černou barvou. Pod vodou se ale jeví stříbrně. Dospělí jedinci se živí vodními rostlinami nebo rybími jikrami. Larvy jsou na druhou stranu daleko dravější a živí se vodními měkkýši. Tato proměna z predátora na herbivora není zcela typická a bude podroben dalšímu zkoumání.

Kravec skvostný (*Lamprodila festiva*)

Kovově lesklý brouk s odstínem světle zelené a tmavě modrými skvmami. Jeho oči jsou pak výrazné a zlaté. Brouci napadají stromy, zejména pak borovice a cypřiše, což vede k jejich odumírání. Oproti jiným druhům útočí i na zdravé stromy. Napadení stromu je dobře patrné rezavějícím jehličím a roněním pryskyřice, čímž se strom snaží bránit proti larvám krasce. Stromy prozírají larvy krasce zevnitř a dospělí jedinci se následně dostávají ven výletovými otvory, které mají oválný tvar.

Dokument XXXVII., 3. ploden

Ctihodný detektive Ramondelli,
rád bych Vás informoval, že se jednomu z kupců z Cechu obchodníků dostal do rukou drahocenný pohár. Za normálních okolností bych Vám o ničem takovém nereféroval, ale tenhle kus si pamatují moc dobře. Král si u mne objednal z ciziny velmi drahou porcelánovou sadu, která dorazila jen pár dní před jeho smrtí. Sám jsem zboží kontroloval a s jistotou mohu říct, že druhá taková sada určitě neexistuje, alespoň ne v *Regno dell'Alba Bianca*. Onen pohár pochází právě z královny sady a samotného by mne zajímalo, jak k němu zmíněný kupec přišel. Že by si snad některý z králových sluhů snažil po jeho smrti přilepšit?
Pohár naleznete u mne v kanceláři a můžete si jej kdykoliv vyzvednout. Z toho, co mi kupec pověděl, jsem zjistil, že onen zloděj (pokud to tedy zloděj byl) podivně páchl a co do mluvy nepůsobil příliš inteligentně.
Pokud na mne budete mít jakékoliv otázky, rád Vám na ně odpovím.
Do té doby Vám přeji příjemný den a úspěšné vyšetřování
Hiram Betulla, předseda Cechu obchodníků

Přepis výslechu Hirama Betully I., 3. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Dobré odpoledne, Hirame.

Hiram Betulla: Výslech? Co to má znamenat? *(rozhořčeně)*

Ramondelli Rimbalzare: V dopise jste mi slíbil, že mi odpovíte na jakékoliv otázky. Tak ať to jde do záznamu.

Hiram Betulla: Myslel jsem si, že jsme přátelé. *(uraženě)*

Ramondelli Rimbalzare: Vy jste přítel s každým, že ano?

Hiram Betulla: Takový už je obchod. *(vydechne, sepne ruce)*

Ramondelli Rimbalzare: Tedy až na drahého správce pokladny. Nemám pravdu?

Hiram Betulla: Oddo na mne tedy podal oznámení? *(udiveně)*

Ramondelli Rimbalzare: Nikoliv. Tohle souvisí se smrtí krále.

Hiram Betulla: Já jsem jej ale nenechal zabít! *(vykřikne)*

Ramondelli Rimbalzare: Oddo si ale myslí něco jiného.

Hiram Betulla: S královskou daní jsem možná nesouhlasil, ale to neznamená, že bych musel krále hned vraždit. *(rozčileně)*

Ramondelli Rimbalzare: Jen jsem se chtěl ujistit. Oddo má tendenci ukazovat prstem na ostatní. Nebyl jste jediný, koho zmínil.

Hiram Betulla: To je mu podobné. *(odfrkne si)*

Ramondelli Rimbalzare: Povězte mi více o vašem sporu se správcem pokladny.

Hiram Betulla: Oddo vždy králi našeptával, aby na všem vydělal co nejvíce. To pro obchod ale není dobré. Představte si to jako velký organismus. Mezi kupci a prodejci je důležitá symbióza. Pokud je tato symbióza narušena, organismus zemře. Oddo byl jako parazit, bral stále víc a víc a král tuto hru jen podporoval. *(pomalu, ruce sepnuté)*

Ramondelli Rimbalzare: A vy jste hádám lék?

Hiram Betulla: To je sice zajímavý příměr, ale osobně bych se označil za váhy, které usilují o rovnováhu. *(kyne hlavou)*

Ramondelli Rimbalzare: Co váš osobní vztah s králem?

Hiram Betulla: Víceméně pouze obchodní. Když něco potřeboval, objednal jsem to. Případně jsem jeho veličenstvu něco sám nabídl. Ve všem jsem se mu snažil vyjít vstříc, ale kdyby tu nebyl Oddo, bylo by to lepší. Král té lasičce neměl naslouchat. *(smutný úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: Nyní k dalšímu členovi dvora. Vy a nejvyšší alchymista Santino... jste přátelé?

Hiram Betulla: Skoro ho neznám. Párkrát jsme se možná viděli při různých slavnostech, ale jinak nám jeho cech jen posílal objednávky. Proč se ptáte? *(vyrovnaně)*

Ramondelli Rimbalzare: Jen mne to zajímalo. Musíme prověřit všechny možnosti.

Hiram Betulla: Mně můžete říct všechno. Od toho jsou přátelé. *(nakloní se blíže s širokým úsměvem)*

Ramondelli Rimbalzare: Omlouvám se, ale detaily spojené s vyšetřováním si nechám pro sebe.

Hiram Betulla: Dobře tedy. Ještě něco? *(stáhne se zpátky)*

Ramondelli Rimbalzare: Promluvme si ještě o tom poháru.

Hiram Betulla: Ano, jistě. Mému člověku se do rukou dostal včera. Když jsem se o tom dozvěděl, hned jsem vám napsal. A teď jsme tady. *(mávně rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: A teď jsme tady. Řekl vám váš člověk, jak onen prodejce zapáchal?

Hiram Betulla: Samozřejmě. Nebyl to smrad žádného opilého nuzáka, který by ležel v blátě ve tři ráno. Připomínalo to spíše divoké zvíře. Takové... pižmo. *(zamyšleně)*

Ramondelli Rimbalzare: Vám osobně to něco říká?

Hiram Betulla: Podle popisu si nevybavuji, že bych znal takový parfém ani člověka, který by měl takový odér. Byť jsem si jistý, že jsem na dvoře něco takového již cítil. *(nesouhlasně kývá hlavou)*

Ramondelli Rimbalzare: Ale o koho šlo tedy nevíte?

Hiram Betulla: Jak jsem řekl. V tomhle bohužel nemohu sloužit. (*mračí se*)

Ramondelli Rimbalzare: Děkuji, to bude pro dnešek stačit.

Hiram Betulla: Ctihodný služebník vám bude kdykoliv k dispozici, detektive.

Poznámka: Hiram na spojence Santina nevypadá, ale i tak si to ověřím. Jeho snaha vytáhnout ze mě informace je podezřelá, budeme ho muset ještě prověřit.

Přepis výslechu alchymisty Santina II., 3. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Tak vás tu opět vítám, mistře.

Santino Aldini: Stalo se snad něco, kolego vyšetřovateli? (*udiveně*)

Ramondelli Rimbalzare: Nikoliv, jen mám na vás jen pár dalších otázek. Práce, znáte to.

Santino Aldini: Ach. Jen se ptejte. (*klidně*)

Ramondelli Rimbalzare: Na ty záznamy jste se stihl podívat?

Santino Aldini: Ano, ale žádná položka nám nechybí. To bych se ozval. Omlouvám se, že jsem vám nedal vědět. (*klidně*)

Ramondelli Rimbalzare: To je v pořádku, nic se nestalo.

Santino Aldini: To jsem rád. (*oddechne si*)

Ramondelli Rimbalzare: Rád bych se dozvěděl více o vašich tajných dohodách.

Santino Aldini: Tajných dohodách? Jaké dohody myslíte? (*rozrušeně*)

Ramondelli Rimbalzare: Nemá smysl zapírat. Všichni ví, že Cech alchymistů nepracuje pouze pro krále.

Santino Aldini: Já nerozumím, jak to souvisí... (*udiveně*)

Ramondelli Rimbalzare: Se smrtí krále?

Santino Aldini: Cech alchymistů neposkytl nikomu nic, co by mohlo krále zabít. (*rozčileně*)

Ramondelli Rimbalzare: Ani drahému příteli H.?

Santino Aldini: To s tímhle případem nijak nesouvisí! (*křičí*)

Ramondelli Rimbalzare: Já rozhoduji, co s čím souvisí! Poté co jsem odhalil, že se jedná o Alessandrovu šifru, obsah zprávy jsem rozluštil snadno.

Santino Aldini: Říkám vám, že obsah těchto zpráv nesouvisí s královou smrtí! (*udeří rukou do stolu*)

Ramondelli Rimbalzare: O co se tedy jedná?

Santino Aldini: Zbraně. (*vydechne, klidně*)

Ramondelli Rimbalzare: Jaké zbraně?

Santino Aldini: Pro krále. (*klidně*)

Ramondelli Rimbalzare: Věřím, že kdyby šlo o zbraň, o níž by věděl král, tak byste nevedl zašifrovanou korespondenci s třetí stranou.

Santino Aldini: Já... tohle je cechovní tajemství. Víc vám prozradit nemohu. (*chladně*)

Ramondelli Rimbalzare: Kdo je H.?

Santino Aldini: Já myslel, že to víte. (*podezřavě*)

Ramondelli Rimbalzare: Je to Hiram Betulla?

Santino Aldini: Takže nevíte. (*nepatrný úsměv*)

Ramondelli Rimbalzare: Santino, apeluji na váš zdravý rozum...

Santino Aldini: A já myslel, že o ten alchymisté přišli, jak pořád dýchají chemické výpary. Tak se to říká, ne? (*ironicky*)

Ramondelli Rimbalzare: Mistře...

Santino Aldini: Radím vám, abyste se do záležitostí Cechu alchymistů již nepletl. A když vám říkám, že ony dopisy se smrtí krále nesouvisí, myslím to vážně. (*rázně*)

Ramondelli Rimbalzare: Budu vám tedy věřit... prozatím.

Santino Aldini: Ještě něco? (*otráveně*)

Ramondelli Rimbalzare: Tak tedy poslední otázku.

Santino Aldini: Poslouchám. (*ruce má založené*)

Ramondelli Rimbalzare: Jak se k vašim experimentům staví církev?

Santino Aldini: To je... zajímavá otázka. Určitě vám musí být jasné, že z možného vývoje zbraní nejsou úplně nadšeni, ale tolerují nás. Matka Stefanie proti pokroku zcela není. Když to ale srovnám s našimi přáteli ze Shamsal'ardu, ti alchymii a jiné výzkumy jednoznačně podporují. Asi mohu říct, že král se zajímal o jejich technologie, a i proto svolil, aby na náš dvůr přijeli vyjednávat o možném sdílení informací. (*zamyšleně*)

Ramondelli Rimbalzare: Těmi přáteli myslíte diplomata Hashira?

Santino Aldini: Ano, je to pozoruhodný člověk. Velmi vzdělaný. Když jsem s ním mluvil, samotného mě překvapovalo, kolik toho na svůj věk ví. Škoda, že se do jeho země zřejmě nikdá nepodívám. (*s respektem*)

Ramondelli Rimbalzare: Dobře, již vás nebudu zdržovat. A omlouvám se, že jsem vás rozčilil, mistře.

Santino Aldini: Nic ne nestalo, detektive. Na shledanou. (*vyrovnaně*)

Poznámka: Je na čase prověřit Hashira, Santinovy sympatie jsou podezřelé.

Zápisky detektiva Ramondelliho VIII., 4. ploden

Posledních několik dní mi přineslo požadované odpovědi. A studium dopisů několik dalších otázek. Dopisy mezi Santinem a jeho tajemným přítelem byly zakódovány pomocí jednoduché Alessandrovy šifry. Stačilo pár pokusů a konečně jsem odhalil, o kolik písmen je text posunutý. Santino tvrdí, že vyvíjí zbraň. Tomu samozřejmě věřím, ale nelíbí se mi, že kromě koruny máme na scéně dalšího hráče, který v království zbrojí. V tomto případě je Hiram mimo podezření. Mezi ním a Santinem není zřejmě žádná vazba. Zbývá mi tedy prověřit Hashira, ke kterému Santino zjevně chová sympatie, ale nabízí se ještě tajemný Hydrophilus. Snad Santino nepracuje pro Řád.

Co se Řádu týče, jejich šifru se mi stále prolomit nedaří, Alessandrovi určitě nepoužívají. Číselnou šifru jsem v našich končinách ještě neviděl, ale pokud ke každému z nich dosadím konkrétní písmeno, nemělo by být těžké ji rozluštit.

Objev kradeného poháru mi hraje do karet, protože mám nyní o důvod víc vyslechnout rytíře Bertranda. Snad se mi jej podaří zmáčknot a dozvědět se co nejvíce. Vzhledem k jeho povaze by to nemělo být složité.

Gíinakýmatsky psané dopisy odhalily, že nám tu vícero osob užívá krycí jména. Kromě tajemných brouků zde nyní máme ještě Kormorána s Opičákem, kdy jednu z identit můžu určitě přiřadit správci Oddovi, nebo diplomatu Yannisovi. Vzhledem k tomu, že tito dva se v korespondenci mezi sebou oslovovali pravými jmény, soudím, že krycí jméno zřejmě užívá pouze jeden z nich v komunikaci s někým třetím. I vzhledem k tomu, co jsem se dočetl, sázím na Yannise, který z Gíinakýmatsu navíc pochází a bude mu zřejmě náležet přízvisko Opičák. Pro identitu Kormorána mám již pár tipů, ale to si budu muset ještě ověřit.

Pokus o výslech princezny byl zatím neúspěšný, protože mne k ní Dantovy *Occhi* nechtějí pustit. Snad se mi bude více dařit v následujících dnech, až vyslechnu jejího milého rytíře.

Přepis výslechu rytíře Betranda I., 5. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Dobré ráno, snad na vás mí muži nebyli příliš drsní, když vás sem vedli.

Bertrando Grigio: Ano, sem vinen. *(rozrušeně)*

Ramondelli Rimbalzare: Výslech ještě nezačal.

Bertrando Grigio: Byl sem to já, tak mě zavřete. *(sténá)*

Ramondelli Rimbalzare: Z ničeho jsem vás ještě neobvinil, sere.

Bertrando Grigio: Já... nesem ser. Sem jenom vobyčejnej rytíř. Bertrando. Formality nesou třeba. *(sténá)*

Ramondelli Rimbalzare: Dobře, Bert'ó. K čemu se tedy přiznáváte?

Bertrando Grigio: Já ho vzal, to já sem vodnes ten pohár. *(pokračuje ve sténání)*

Ramondelli Rimbalzare: Tenhle?

Bertrando Grigio: Jo, to je von. Král si mne po slavnostech nechal přivýst do svejch komnat a safra zuřil. Zuřil, že mu lozím za cerou. A dyž mě vyháněl, pohár po mě hodil. Podařilo se mi ho chytit ve vzduchu. *(mluví rychle, rozrušeně)*

Ramondelli Rimbalzare: A pak jste se schoval a bál jste se, že to vás všichni hledají.

Bertrando Grigio: Protože sem zloděj. Prašivej zloděj, kterej se zbavuje důkazů. *(sténá, mává rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: Tak zlé to zase není, Bert'ó. Ale můžeš to odčinit.

Bertrando Grigio: Fakt můžu? *(vzlyká)*

Ramondelli Rimbalzare: Stačí, když mi budeš asistovat.

Bertrando Grigio: Jak jako asistovat? *(utírá si nos)*

Ramondelli Rimbalzare: Při vyšetřování.

Bertrando Grigio: Ale pohár už máte. *(popotahuje)*

Ramondelli Rimbalzare: Ty vůbec netušíš, co se tu děje, že?

Bertrando Grigio: Ne. *(potichu)*

Ramondelli Rimbalzare: Král byl zavražděn.

Bertrando Grigio: Pane bože. Já to ale nebyl. Neud'ál sem to. Věřte mi to. Já vodnes jen ten pohár. Ten pohár. *(sténá, mává rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: Neboj se, věřím ti.

Bertrando Grigio: Dobře. Děkuju. *(potichu)*

Ramondelli Rimbalzare: Potřebuji, abys mi řekl více o zprávách, které jste si vyměňovali s princeznou.

Bertrando Grigio: Vona je moc chytrá. Dávala tam falešnou šifru a tu pravou až jako poslední písmena každého řádku. *(popotahuje)*

Ramondelli Rimbalzare: To vím. Existují ještě nějaké dopisy, které jste si napsali?

Bertrando Grigio: Pár dopisů sem si eště skoval. *(přemýšlí, veseleji)*

Ramondelli Rimbalzare: A můžeš mi je přinést?

Bertrando Grigio: Jo, jasan, detektive. *(vesele)*

Ramondelli Rimbalzare: Hodný. Teď můžeš jít.

Bertrando Grigio: Hnedka budu zpátky. *(s úsměvem)*

Série dokumentů s nečitelnými daty

Ach, ty můj rytíři,
už je to týden, co jsme se viděli naposledy a já jsem si jistá, že mne zasáhl šíp
lásky. Také na mne musíš myslet, že ano? Je toho mnoho
co ti chci říct, a neboj se, přijde na to čas. Kéž bychom spolu mohli odejít pryč.
Kéž bys mohl být mým manželem, mým králem. Ale opak
je pravdou. Mnoho mi toho umožněno není jen proto, že jsem urozená.
Copak nikdo nic neví o pravé lásce? Takové pouto máme jen my. Vidím
však, že náš vztah bude navždy zapovězený. Taková nespravedlnost.
Otec snad nic takového nezažil? Nezažil snad skutečnou lásku? Ještě
bych chtěla poznamenat, že nás nikdo nesmí vidět spolu
a myslím to opravdu vážně. Pokud se tak stane, dají tě pod zámek.
Nevypadalo by dobře, kdyby měla princezna veřejně milence. Byla by to potupa.
Jaká škoda, že to pro nás matka Stefania nemůže zařídit, když jí tak dobře znáš.
Tatíčka by ale nepřesvědčila. Ani ona nemá takovou moc, aby náš královský pán
změnil názor. Chybíš mi a neměj obavy, nepíšu ti naposledy.
S láskou
Tvoje princezna Ilaria

Ach, ty můj rytíři,
dnes to byla náramná nuda. Jeden malíř mne chtěl potěšit obrazem a snad
by to i šlo, kdybych mu nemusela stát celé hodiny modelem. On
se možná náramně bavil, ale já ne. Jak to dopadlo, teprve uvidíme.
Mistr chce své dílo ještě trochu vyšperkovat. Snad to stálo za můj čas.
Nechápu, proč nemohl malovat tatíčka. Tomu se takové věci líbí. Malovat
samotnou by mne ale jinak bavilo více. V tom jsem docela dobrá. Co
by na to ale řekl mistr, netuším. Alespoň nechtěl, abych mu pro jeho výtvar
stála nahá. To by ho už klovali ptáci v přístavu. A kdy opět pocítím tvou
zvířecí sílu? Jsi jako býk. Jako medvěd. Jen ty mi dopřeješ tu správnou rozkoš.
Kéž bys ale poznal mou drahou a zesnulou matičku. Ani nevíš, jak mi chybí.
Byla to tak laskavá žena. Ani jsem jí nemohla dát poslední sbohem.
Snad se brzy znovu uvidíme.
S láskou
Tvoje princezna Ilaria

Ach, ty můj rytíři,
to dnešní vedro mne umožilo, až se to nedá slovy popsat. Kdovíjak se mi ani nechtělo jít ven, ale tatíček mne přinutil jej doprovázet. Vzal mě s sebou k Cechu obchodníků pro nějaké zboží. Z toho všeho koření jsem musela pořad kýchat. Tatíček mě ale překvapil, jaký zase vybral kých. Byla to ta nejhorší věc, jakou jsem večera i dnes musela vidět, to mi věř. Voják namalovaný těmi nejsílenějšími barvami, a ještě příšernější ilustrace zobrazující moře tu podivnost nepředčily ani omylem. Tenhle nákup mu budu ještě dlouho vyčítat. Co si vůbec myslí? Už nejsem malé dítě, aby mi kupoval zdobené panenky. Ušetřím tě toho pohledu. Ten odpad brzy poletí. Ať se na mě tatíček nezlobí, ale tohle nebyl vhodný dárek. Snad pochopí, že si podobné hlouposti nepřeji. Na tebe je tu malá prosba, ani ty mi nic takového nenos. Přeci mě nechceš vidět, jak zuřím. Jak jsi tohle vedro a celý den přežil ty? Nebo mi to nepiš, pokud se ti nechce. A vypravuj mi o něčem jiném. Co nového mezi prostým lidem? Nějaký sen se ti nezdá? Přečtu si, cokoliv mi napíšeš. Hlavně, když to bude od tebe. Nezapomeň, myslím na tebe každým dnem.
S láskou
Tvoje princezna Ilaria

Ach, ty můj rytíři,
ani nevíš, jak příšerně se nyní cítím. Dante mi zatarasil vstup do věže, prý pro moje bezpečí. Když tatíček zemřel, přepadl mě nápor smutku. Celé dny jen pláčů a odmítám jít. Do hradu se nyní ani nedostaneš. Všude tu slídí tajné služby a detektivové. Snad ten rébus brzy rozlousknou a vrah bude dopaden. Chci vidět, jak trpí. Co se jinak naší schůzky týče, vím, proč ses nedostavil. S otcem jsme o tom hovořili. Nesnaž se to popřít, nechal si tě předvolat. Co bylo obsahem vašeho jednání mi taktéž řekl. Náš nádherný vztah nám prostě nikdy nepovolí. Kdyby ano, to bys teprve viděl úsměv. Vloupat se sem bude nyní zbytečné. Dantovy *Occhi* by tě okamžitě lapily. Celá tahle situace je prostě děs. Snad se máš alespoň ty dobře.
S láskou
Tvoje princezna Ilaria

Přepis výslechu rytíře Bertranda I. pokračování, 5. ploden

Bertrando Grigio: Sem zpátky, detektive. (*udýchaně*)
Ramondelli Rimbalzare: To byla rychlost, Bert'ó. Tak mi je ukaž.
Bertrando Grigio: Tady je máte. (*oddechuje*)
Ramondelli Rimbalzare: (*po jejich přečtení*) Bert'ó, od čeho je ten klíč?
Bertrando Grigio: Vod princezniny komnaty, detektive. (*rázně*)
Ramondelli Rimbalzare: Máš ho ještě pořad?
Bertrando Grigio: Přimo tady. (*vytáhne ho ze špinavého kapesníku*)
Ramondelli Rimbalzare: Bert'ó, mohl bych tě poprosit, abys mi ten klíč dal?
Bertrando Grigio: Ale princezně by se nelíbilo, dybych vám ho dal. (*rázně*)

Ramondelli Rimbalzare: Princezna je možná v nebezpečí. Nechceš, aby se jí něco stalo, ne? Když mi dáš ten klíč, slibuji ti, že se postarám o její bezpečí a zároveň se postarám o to, aby byl vrah krále postaven před spravedlnost.

Bertrando Grigio: Já... já nechci, aby princezně někdo ublížil. *(rozrušeně)*

Ramondelli Rimbalzare: Já vím, že ne.

Bertrando Grigio: A vopravdu slibujete, že se jí nic nestane? *(nervózně)*

Ramondelli Rimbalzare: Máš mé slovo, Bert'o.

Bertrando Grigio: Tak tady vám ho dávám. Ale buďte na něj vopatrněj. *(rázně)*

Ramondelli Rimbalzare: Neměj strach. Mohl bys pro mě ještě něco udělat?

Bertrando Grigio: A... a co by to mělo bejt? *(hraje si s rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: Potřebuji, abys pro mě napsal jeden dopis. Pro princeznu.

Bertrando Grigio: Já... já nevím, estli bych měl. *(nervozita stoupá)*

Ramondelli Rimbalzare: Je to moc důležité.

Bertrando Grigio: Jak moc důležitý? *(pohupuje se)*

Ramondelli Rimbalzare: Strašně. Když ho napíšeš, možná zvládneme včas varovat princeznu před možným nebezpečím. Budeš pro ni hrdina.

Bertrando Grigio: Udělám to. Hlavně, ať je princezna v pořádku. *(postaví se)*

Ramondelli Rimbalzare: Výborně. Teď piš přesně, co ti řeknu. *(podává mu papír, výslech končí)*

Přepis výslechu diplomata Hashira I., 6. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Dobrý den, ctěný diplomate. Dnes spolu mluvíme vůbec poprvé, pokud se nepletu.

Hashir Ghazali: *Tahiat tayiba*, vyšetřovateli Ramondelli. Nepletete se, vskutku je to naše první setkání. *Alsayid* to vidí. *(s pokorou)*

Ramondelli Rimbalzare: Určitě víte, proč jsme tady.

Hashir Ghazali: *Bialtaakid*, chcete znát odpovědi a já před vámi nemám co skrývat. *(přátelsky)*

Ramondelli Rimbalzare: Bial... co? Omlouvám se, nejsem ve vašem jazyce příliš zblhlý.

Hashir Ghazali: Nemáte se za co omlouvat. *Bialtaakid* ve vaší řeči znamená... jak se to řekne. Samozřejmě. *(usmívá se)*

Ramondelli Rimbalzare: Děkuji, budu si to pamatovat.

Hashir Ghazali: A já se pokusím vám naše fráze přiblížit, pokud to bude možné. *(pokyne hlavou)*

Ramondelli Rimbalzare: Dobrá tedy. Do *Regno dell'Alba Bianca* jste přijel vyjednávat s králem. Správně?

Hashir Ghazali: Ano, přesně tak. *(kyne hlavou v souhlasu)*

Ramondelli Rimbalzare: Přestože se ke mně ta informace dostala, chtěl bych to slyšet od vás. Čeho se vyjednávání týkalo?

Hashir Ghazali: Váš drahý a zesnulý král požádal shamsal'ardský lid o tajemství jejich nauk. Má to však podmínku, bylo třeba přijmout naší *al'iiman biallah*... víru v boha. *(vyrovnaně)*

Ramondelli Rimbalzare: Tajemství měla pomoci především alchymistům. Nemám pravdu?

Hashir Ghazali: Přesně tak. Vaši *alkymiayiyiyn*... alchymisté by tak mohli rozšířit své projekty a třeba by dosáhli úspěchu tam, kde v minulosti *ba'at bialfashal*... neuspěli. *(klidně)*

Ramondelli Rimbalzare: Nejvyšší alchymista Santino si vás zřejmě váží.

Hashir Ghazali: Je to inteligentní muž, byť mu a jeho cechu hamižnost zamlžila *ruya*... zrak. Je stejný jako král a jemu podobní. Jako mnozí v tomto *mamlaka*... království. Všechno měří pouze hodnotou peněz. *(smutně)*

Ramondelli Rimbalzare: Takže si jej nevážíte tak, jako on vás?

Hashir Ghazali: Uznávám ho jako odborníka. Jako muže hladového po znalostech. Ale vaši lidé se musí ještě hodně učit. A proto jsme tady. *(vyrovnaně)*

Ramondelli Rimbalzare: Ne všichni ale s vaším příchodem a možným nástupem nové víry souhlasí.

Hashir Ghazali: Bohužel je tomu tak. Stefania nás tu nestrpí. Nevidí, že náš *Alsayid* je jediný pravý bůh a nikoliv ten *shahid*... mučedník, jehož slávu provolává ona. *(přísně)*

Ramondelli Rimbalzare: Takový názor se tu obecně nesetká s moc dobrým přijetím.

Hashir Ghazali: Tak už to bohužel chodí. Věřím ale, že vaši lidé budou ochotni se učit a uvidí pravdu. Co vy, detektive? *(přátelsky)*

Ramondelli Rimbalzare: Co si myslím, není důležité. Musíme chytit vraha.

Hashir Ghazali: Omlouvám se, nechtěl jsem být neaktivní. *(ukloní se)*

Ramondelli Rimbalzare: V pořádku, jen jsem nechtěl výslech narušovat osobními názory. O tom si můžeme popovídat, až bude vrah dopaden.

Hashir Ghazali: Budu se těšit. *(úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: Zpátky k matce představené. Jednal jste přímo s ní osobně?

Hashir Ghazali: Ano, sešli jsme se. Nebyla vůbec vstřícná. Já na druhou stranu nechtěl ukazovat svou špatnou *wajah*... tvář. *(ukazuje rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: Smrt krále znamená konec vyjednávání, je to tak?

Hashir Ghazali: Musíme věřit, že až se situace usadí, princezna na naše podmínky přistoupí. Jako před ní její otec. *(s úsměvem)*

Ramondelli Rimbalzare: Takže král s přijetím víry souhlasil?

Hashir Ghazali: Ano, věděl o tom zatím králův nejbližší okruh. Ale jak jste říkal, ne všichni s tím souhlasili. *(smutně)*

Ramondelli Rimbalzare: Myslíte si, že král zemřel právě proto, aby bylo vaše jednání sabotováno?

Hashir Ghazali: Na královském dvoře to bylo začně *bariy*... divoké. Mnoho střetů, mnoho problémů. Ano, je pravděpodobné, že krále zavraždil někdo, kdo s naší dohodou nesouhlasil, ale byly tu i jiné motivy. *(tajemně)*

Ramondelli Rimbalzare: Vy o něčem víte?

Hashir Ghazali: Jenom poslouchám, o čem se ostatní baví, a dělám si svůj vlastní názor. Nemohu říct, že bych o něčem věděl. Alespoň si nemyslím, že vím více než vy. *(stále tajemně)*

Ramondelli Rimbalzare: A vy jste nějaký motiv měl? Co váš vztah s králem?

Hashir Ghazali: Rozepře jsme s jeho veličenstvím neměli. Jednání probíhala tak, jak jsme *kanuu yamulun*... doufali. Králi bych neublížil, pokud vám jde o tohle, detektive. Od toho jsou tu jiní. Vlci v rouše beránčím. *(klidně)*

Ramondelli Rimbalzare: Máte na mysli někoho konkrétního?

Hashir Ghazali: Bez důkazů nebudu nikoho obviňovat. A své domněnky si zatím nechám pro sebe. *(vyrovnaně)*

Ramondelli Rimbalzare: To mi moc nepomůže.

Hashir Ghazali: Se lži můžete obědvat, detektive, ale do večera vám nevydrží. Najděte toho, kdo není tím, za koho se vydává. Víc vám neporadím. *(tajemně)*

Ramondelli Rimbalzare: Taková je tu nejméně polovina města.

Hashir Ghazali: Ale ne všichni měli přístup ke králi... a jeho žaludku. *(spojí ruce)*

Ramondelli Rimbalzare: Myslím, že už vám rozumím.

Hashir Ghazali: Prověřte si královu minulost. Myslím, že vám to pomůže. *(důrazně)*

Ramondelli Rimbalzare: Dobře, mám nad čím přemýšlet. To pro dnešek stačí. Děkuji vám.

Hashir Ghazali: *Ealaa alrahb walsaea*, vyšetřovateli Ramondelli. *(ukloní se)*

Přepis dopisu od rytíře Bertranda pro princeznu

Princezno ze všech nejkrásnější
omlouvám se ti jsem se dlouho neozval. Bylo toho na mě moc. Moc se mi mrzí
co se stalo královi. On mě možná neměl rád, ale mě přišel jako dobrý král.
Království je teďka na nohách, protože tu hledají vraha. Já mám vobrovské
ztrach. Bojím se aby se nic nestalo. Co když si přistě vrah přijde pro tebe
a já tam nebudu, abych tě mohl ochránit. Už se k tomu ale došlo, že nemůžeš
opustit pokoj, takže se asi nepotkáme. I tak bych tě rád poprosil, abys se spojila
s detektivem Ramendem nebo nějak tak. Zítra dej Dantovi muzum kolem večere
vědět, že něco potřebuješ a udelej to tak, aby všichni odesli. To mu dá čas, aby tě navštívil.
Vím že te o nic zadat nemuzu, ale chci abys byla v bezpečí a Dantovi neverím.
Ty tak ne, co vím a detektiv se jeví jako dobrý muž. Taky tě chce ochránit.
Porad te moc mysluju
Tvůj pokorný rytíř Bertrando

Zápisky detektiva Ramondelliho IX., 7. ploden

Konečně se posouvám dál. Bertrando mi ukázal dopis, který sepsal pro princeznu a já si raději udělal
kopii. Neočekávám, že by se mi nyní do rukou dostaly nějaké další dopisy, ale přišel jsem s nápadem,
který je již v běhu. Z Bertranda se vyklubal užitečný blb, který pro ochranu princezny udělá cokoli.
Poprosil jsem jej tedy, aby pod různými záminkami navštívil osoby ze seznamu podezřelých, a pokud
naleznou něco, co by připomínalo dopis, deník nebo něco podobného, má se to pokusit ukrást a přinést.
Dopis pro princeznu by měl již být doručen, takže uvidíme, zda se mi jí zítra podaří vyslechnout.
Pokusil jsem se prolomit onu zprávu psanou čísly, ale něco mi asi uniká. Podívám se na to tedy
později.
Co se týče Hashira, nemyslím si, že se na smrti krále nějak podílel. Jeho radu jsem si však vzal k srdci
a již brzy bych měl obdržet výtah ze starých spisů, který mi snad poskytne další odpovědi.
Giana má podezření, že jí nedávno někdo sledoval. Poslal jsem jí proto i s dětmi pryč z města, snad
budou v bezpečí.

Přepis výslechu princezny Ilarie I., 8. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Dobrý večer, vaše královská výsost. Omlouvám se, že vás ruším v této
neklidné době a zároveň mi dovoluji vám vyjádřit upřímnou soustrast.

Ilaria Ghiro: Děkuji, detektive, cením si toho. Chtěl jste se mnou mluvit, nepletu-li se. *(oči má rudé
od pláče)*

Ramondelli Rimbalzare: Skutečně tomu tak je. Vraha musí dostihnout spravedlnost a já věřím, že
byste mi s tím mohla pomoci. Dante a jeho lidé mi naneštěstí znemožnili s vámi mluvit, tak jsem...

Ilaria Ghiro: Využil mého drahého přítele. *(klidně)*

Ramondelli Rimbalzare: Ano. Zároveň vás mohu ubezpečit, že jsem si jistý, že s vraždou nemá
Bertrando nic společného a očistil jsem jej i v jiné méně podstatné záležitosti.

Ilaria Ghiro: Dobře. To jsem ráda. Myslela jsem si, že nic neudělal. *(lehký úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: Kdy jste s králem mluvila naposledy?

Ilaria Ghiro: Toho večera, když zemřel. Myslím, že se měl ještě s někým sejit. *(poklesle)*

Ramondelli Rimbalzare: Říkal vám otec, kdo to měl být?

Ilaria Ghiro: Toho dne se sešel s vícero lidmi. Nepamatuji se, kdo měl přijít po mě. *(vrtí hlavou)*

Ramondelli Rimbalzare: Víte alespoň, kdo všechno jej měl ten den navštívit?

Ilaria Ghiro: Ano, otec se o nich zmínil. Admirál Ombrina a správce pokladny. *(potichu, na konci mi věnuje pohled)*

Ramondelli Rimbalzare: A Bertrando.

Ilaria Ghiro: A... ano. *(zmateně)*

Ramondelli Rimbalzare: Výsosti, váš otec si jej pozval kvůli vašemu nepříliš dobře utajovanému milostnému poměru. Rytíře chtěl definitivně zastrašit. A vy o tom samozřejmě víte.

Ilaria Ghiro: Ale... *(vyděšeně)*

Ramondelli Rimbalzare: Nemusíte mít strach. Samozřejmě vám muselo dojít, že z toho bude problém. Nyní bych se vás rád zeptal na vaše dopisy Bertrando, které mi toho pochopitelně spoustu vyjevily. Je tu někdo další, kdo by mohl vědět o vaší tajné šifře? A teď nemyslím tu falešnou.

Ilaria Ghiro: Já... nemyslím si. *(poraženecky)*

Ramondelli Rimbalzare: Tu šifru jste vymyslela vy sama?

Ilaria Ghiro: Ano. *(dlouhá pauza před odpovědí)*

Ramondelli Rimbalzare: Není tu tedy nikdo, kdo by o ní věděl, kromě vás dvou a nyní mne?

Ilaria Ghiro: Nikomu jsem o ní neřekla. *(uhýbá pohledem)*

Ramondelli Rimbalzare: Váš otec pochopitelně dělal rozhodnutí, která se nemusela všem líbit. Podezříváte někoho z jeho vraždy?

Ilaria Ghiro: Nevím. Nepřemýšlela jsem o tom... Nechci na to myslet. *(potichu)*

Ramondelli Rimbalzare: Rozumím.

Ilaria Ghiro: Tatiček je pryč. A já nevím, co budu dělat. *(pláče, rozhovor nepokračuje)*

Ramondelli Rimbalzare: Mohli bychom pokračovat?

Ilaria Ghiro: Ano, jistě... *(popotahuje)*

Ramondelli Rimbalzare: Rád bych se vás zeptal na vašeho druhého milence, Uccella.

Ilaria Ghiro: Já... co... *(zděšeně)*

Ramondelli Rimbalzare: V tomto království není snadné něco utajit. Byla mezi ním a Bertrandem nějaká rivalita?

Ilaria Ghiro: Nevěděli o sobě. Proč se ptáte? Je to nějak důležité? *(tře se)*

Ramondelli Rimbalzare: Nebojte se. Myslím, že ne.

Ilaria Ghiro: Ah... dobře. *(uklidní se)*

Ramondelli Rimbalzare: Nebo je tu něco, co bych měl vědět?

Ilaria Ghiro: Ne. *(kýve v nesouhlasu)*

Ramondelli Rimbalzare: Než odejdu, měl bych na vás ještě jednu otázku. Bertranda jste obeznámila s tajnými chodbami zde na hradě. Kdo všechno o nich věděl? Uccello?

Ilaria Ghiro: Ne, on ne. Vždycky si našel vlastní cestu, jak se ke mně dostat. O chodbách jsme věděli snad jen já, tatiček a Dante. Nikdo jiný, pokud vím. A správce Oddo... možná. *(zamyšleně)*

Ramondelli Rimbalzare: Děkuji vám za váš čas, výsosti. Vraha dopadnu, co nejdříve, to vám slibuji. Pokud vás budu chtít kontaktovat...

Ilaria Ghiro: Přesvědčím Danta, aby vás sem pouštěl. Ráda si kdykoliv poslechnu o vašem postupu. Důrazně mu dám najevo, že vy na rozdíl od něj neselžete. *(lehký úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: To rád slyším. Nashledanou a dobrou noc, výsosti.

Dokument XXXVIII., 9. ploden

Nejvyšší vyšetřovateli,
v knihovně jsem se zaměřil na minulost krále, jak jste mi řekl, a našel jsem zápisy, které vedl Corrado Seffo, bývalý rádce krále a Dantův otec. Nejdůležitější z nich jsem vám přepsal a přikládám je k dopisu. Texty pochází z doby přibližně před šesti lety. Jsem si jistý, že v nich najdete totéž, co já, a pomohou vám s vyřešením případu.
S pozdravem
Váš kolega Marco

XXIII. sněhost 1446

Koně táhnoucí královský kočár se dnes během jízdy splašily a sjely ze srázu. Král i královna se před pádem bezpečně dostali ven a nebyli nijak vážně zranění. Když jsem si loni myslel, že jsme dostali všechny asasíny, kteří na něj byli nasazeni, mýlil jsem se. Městská stráž hned dorazila na místo havárie a po ohledání vozu a výslechu kočího jsme došli k tomu, že jej uplatili dva muži. Kočí byl uvržen do žaláře a na základě popisu vrahů se strážci vydali po jejich stopách.

XII. mrazec 1447

Pátrání po asasínech stále nikam nevede. Dante se proto nabídl, že otestuje své *Occhi*, kteří je údajně naleznou rychleji než městská garda a Cech vyšetřovatelů dohromady. Mám o tom své pochybnosti, ale Dante dosud nikdy neklamal. Je to bystrý mladý muž.

XV. mrazec 1447

Hon byl úspěšný, alespoň částečně. *Occhi di Corvo*, které Dante cvičí, zajali jednoho z asasínů a okamžitě se pustili do výslechu. Asasíni jsou sveřepí muži, pochybuji, že jej zlomí. Již se jednou prokázali, proč by to tedy nedokázali znovu.

XXI. mrazec 1447

Šest dní již uplynulo od lapení asasína a zdá se, že *Occhi* zvládají spolehlivě i výslechy. Muž přiznal, že byli najati Giinakýmatem. Po jeho druhovi není ani stopa. Úkryt údajně žádný nemají a během pobytu v království byli neustále v pohybu. Přestože asasín na následky výslechu zemřel, prozradil nám jméno svého druha i jeho bližší popis. Lysander Sarris nám již dlouho unikat nebude.

IV. zázvit 1447

Psát tyto řádky mne tíží. Královna Federica zemřela během dnešního dne na otravu. Král i princezna jsou zatím v bezpečí, ale smrt královny padá na moji hlavu. Královská stráž, kterou jsem osobně vybíral, nedokázala asasína zastavit a on pronikl nepozorovaně do prostorů hradu. Kdyby Danta a jeho muže nezdrželi u brány, mohli tomu ještě zabránit. Nyní jsou mu již v patách a brzy jej dostihnou. Alespoň na něj mohu být pyšný, byť mé slabé srdce již dlouho nevydrží.

V. zázvit 1447

Druhý asasín byl uvězněn. Možná kdybych Dantovým agentům věřil již dříve, mohli jsme celé tragédii zabránit. Věřím, že až odejdu na věčnost, postará se o královskou rodinu lépe než já. Král již chystá válečné tažení. Giinakýmata bude za smrt královny čelit odvetě.

VIII. zásvit 1447

Lysander se ke všemu přiznal a je ochoten vydat nám tajemství své země, která by královu vojsku umožnila jednoznačné vítězství nad Giinakýmátem. Král o jeho osudu stále ještě nerozhodl, ale víra mu káže dát kajčnickovi možnost rozhřešení. Přestože jej smrt královny tíží a touží po pomstě, je ochoten přistoupit na dohodu, pokud bude výhodná. Uvědomuje si, že je travič pouze figurkou ve hře nepřítelů. Lysander kabát vyměnil natolik rychle, že to ve mně vzbuzuje obavy.

XI. zásvit 1447

Dnes byla na výstrahu pověšena dvě těla. Jedno patřilo prvnímu asasínovi a druhé kočimu. Král pozítří vyrazí do války a Lysandra bere s sebou, aby zjistil, zda mu skutečně bude k užítku. Teprve potom se rozhodne, jak s ním naloží, což si ten travič moc dobře uvědomuje. Králi jsem doporučil, aby byl ponechán neustále v řetězech, s čímž souhlasil. Já na králův příkaz zůstanu zde a postarám se o chod *Regno dell'Alba Bianca* a jeho rodinu.

XVI. lovsec 1447

Znalost slabých míst nepřítelů vedla k našemu vítězství. Král se vrátil domů a Giinakýmátem bude ještě dlouho čelit našemu hněvu. Muž jménem Lysander již neexistuje. Tedy v jistém slova smyslu. Když se během obléhání krále opět otrávil, Lysander jej zachránil díky svým znalostem jedů a protijedů a tím si definitivně získal jeho důvěru. Od toho dne je v jeho službách a stará se o vše, co projde královským žaludkem. Nic než život a službu v kuchyni nežádal. O jeho nové identitě vědí pouze tři lidé: král, já a Dante. Pokud by se to doneslo princezně nebo někomu jinému, byly by z toho jen problémy.

Zápisky detektiva Ramondelliho X., 10. ploden

Některé věci jsou mi již konečně jasnější. Hradní kuchař Tullio Tocci je oním travičem, který měl kdysi za úkol zabít krále, ale nakonec skončil v jeho službách. Jeho jméno jsme nikdy v žádných starších textech nenalezli, protože není skutečné. Neznám moc lidí, kteří by si Corradovy zápisky procházeli, takže se nedivím, že nám to uniklo. Tullio navíc není v kuchyni sám, takže bez znalostí souvislostí byste museli pátrat, o koho se jedná. Popravdě mne zajímá, kde k této informaci přišli admirál a náš přítel z Shamsal'ardu. Ombrina knihu určitě nečetl, jinak by zjistil, že král o kuchařově identitě sám věděl. Může za to snad diplomat Yannis? Poznal snad svého krajana a pověděl o tom admirálovi a Hashirovi? Budu to muset zjistit.

Tullio mohl krále zavraždit kdykoliv předtím, ale neudělal to. To neznamená, že se motiv nemohl nakonec objevit. Budu jej muset znovu vyslechnout.

Dnes Giana s dětmi odjíždí, byť se jim *Regno dell'Alba Bianca* opustit nechce. Pro své bezpečí to ale udělat musí, jinak nebudu mít klid.

Dokument XXXIX., 12. ploden

Ctihodný Hirame, Králi obchodníků,
s Vámi je radost pracovat. Velmi mne potěšilo, když mne Vaši obchodní partneři opět navštívili. Jsem sic prostý umělec, ale vím, že dobrota se má oplácet stejnou mincí. Vzhledem k tomu, že jste skutečný znalec a docenil jste můj talent, jako nikdo jiný, nabízím Vám protislužbu. O Vašem zboží složím ty nejlepší písně a vypěji po celém království, že Hiram Betulla, nejmoudřejší z obchodníků, má to pravé pro muže, ženy i děti. Pokud byste měl zájem i o další z mých talentů, jsou Vám plně k dispozici. Stačí poslat vzkaz a budu u Vás jen vteřinu od doručení.
klaní se
Uccelo Canoro, váš oblíbený žakéř

Přepis výslechu Tullia Tocciho II., 12. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Pane Tocci, už je to chvíle, co jsme se neviděli.

Tullio Tocci: Ano, detektive. Jak pokračuje vyšetřování? (*přátelsky, ale nejistě*)

Ramondelli Rimbalzare: K dopadení vraha jsem již blízko. Těší vás to?

Tullio Tocci: A... ano. Samozřejmě. (*nervózně*)

Ramondelli Rimbalzare: Ode dne, co jsme se setkali naposledy, vyplavaly na povrch jisté skutečnosti. Třeba mi budete schopni pomoci vyplnit prázdná místa.

Tullio Tocci: Pokusím se. (*potí se*)

Ramondelli Rimbalzare: Pane Tocci... nebo mám spíše říct Sarrisi? Tohle tajemství jste možná skrýval šest let, ale ne natolik, aby se o něm nedozvěděli jiní. Travič, který zavraždil královnu, na králově dvoře. Král zemřel na pozření jedu. Co mi k tomu povíte?

Tullio Tocci: Kdo vám to pověděl? Byl to Dante? (*oči má plné děsu*)

Ramondelli Rimbalzare: Ne, pan Seffo to nebyl. Nyní bych vás poprosil, abyste mi odpověděl na otázku, než přejdeme k tomu, co zajímá vás.

Tullio Tocci: Já jsem krále neotrávil. Proč bych to dělal? (*stojí, zvyšuje hlas*)

Ramondelli Rimbalzare: Třeba jste čekal na příkaz od vašeho přítele z Giinakýmatu. A když král neustoupil od sankcí, které byly na jeho zemi uvaleny... a to především díky vašim činům, dal vám příkaz, abyste dokončil, co jste před šesti lety započal.

Tullio Tocci: To není pravda! S nikým z Giinakýmatu v kontaktu nejsem! (*křičí*)

Ramondelli Rimbalzare: Yannis Sideris. S tím jste nikdy nehovořil?

Tullio Tocci: Ne. Na dvoře již nějakou dobu pobývá, ale nikdy mne neoslovil a ani mi neposlal žádný vzkaz. Pochybuji, že by znal mou minulost. V Giinakýmatu nezůstalo moc lidí, kteří by věděli, kdo jsem. (*rázně*)

Ramondelli Rimbalzare: Abych pochopil, co se tehdy stalo... krále jste měl nejprve zabít, ale následně jste hned po zajetí změnil názor. Proč?

Tullio Tocci: Život traviče... asasína jsem si nevybral. Byl jsem sirotek, vzali mne z ulice a vycvičili pouze k jedinému účelu. Já měl ale jiný sen, ale žádné prostředky pro jeho naplnění. (*klidně*)

Ramondelli Rimbalzare: Vaření.

Tullio Tocci: Přesně tak. Když se stanete asasínem, nemůžete pochopitelně jen tak odejít. Můj kolega pevně věřil našemu poslání, ale já byl pořád na pochybách. Úkol jsem pochopitelně nesplnil, pohár vypila místo krále královna a já svého činu hned litoval. Chtěl jsem zabít krále... tedy on byl můj cíl. Jakmile mne zajali, začal jsem nad vším přemýšlet. Bylo mi jasné, že pravděpodobně zemřu, ale zkusil jsem i tak smlouvat. (*soustředěně*)

Ramondelli Rimbalzare: A král vás vzal s sebou.

Tullio Tocci: Ano. Původně počítal s tím, že se jej v příhodný okamžik pokusím zradit, ale neučinil jsem tak. Všechno, co jsem králi pověděl, se ukázalo být pravdivé. A když se jednoho dne objevili další zabijáci... *(soustředěně pokračuje)*

Ramondelli Rimbalzare: Zachránil jste mu život.

Tullio Tocci: Přesně tak. Od toho dne mi král začal bezmezně věřit a byl to také on, kdo vymyslel mou novou identitu. Smrt královny mi pochopitelně nikdy neodpustil, ale věděl, že tuhle vinu ponesu celý svůj život. Za těch několik let jsem mu život zachránil ještě několikrát... *(tón hlasu se drží)*

Ramondelli Rimbalzare: Až do tragédie, která nás stihla minulý měsíc. Jak to, že jste neodhalil jed v králově vínu?

Tullio Tocci: Protože nebyl podán v kuchyni. Víno jsem testoval předtím, než bylo králi doručeno. To znamená, že jed... *(důrazně)*

Ramondelli Rimbalzare: Musel králi do vína přidat někdo, kdo s ním byl v místnosti.

Tullio Tocci: Ano. *(kyne hlavou)*

Ramondelli Rimbalzare: Kdybych vás pustil do laboratoře, kde tělo ohledávali a vypracovali prvotní zprávy, byl byste schopen určit, jaký jed byl králi podán?

Tullio Tocci: Je... je to možné. *(nejistě)*

Ramondelli Rimbalzare: Než tak učiním, zodpovím vám vaši dřívější otázku. O vaší minulosti mi pověděl diplomat Hashir, kterého, jak vím, dobře znáte. Nebyl ale jediným, kdo na to přišel. Admirál Ombrina měl také své zdroje. Na vašem místě bych si tedy začal dávat pozor.

Tullio Tocci: To mne překvapuje. Ani jednomu z nich jsem o své minulosti neřekl... *(zmateně)*

Ramondelli Rimbalzare: Přijdu na to, slibuji. Nyní pokud dovolíte, mí muži vás podle domovy vezmou do laboratoře.

Dokument XXXX., 13. ploden

Vážený detektive,

netrvalo to dlouho a mohu vám sdělit, že příčinu královny otravy jsem bezpečně určil. Příznaky se pochopitelně u každého jedu liší, ale když vezmu v potaz vše, co o zdejším okolí vím, a informace, které mi vaši muži byli ochotni sdělit, mohu s jistotou napsat, že králi byl podán rulík zlomocný. Přestože v menších dávkách není smrtelný, v tomto případě byla dávka pochopitelně dostatečná, svou roli sehrál i králův věk a jeho tělesný stav. Snad vám tato informace bude k užítku a pomůže odhalit osobu, která je za smrt našeho pána zodpovědná.

S pozdravem

Tullio Tocci

Přepis výslechu Elpidia Ombriny I., 13. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Dobré odpoledne, admirále, konečně vyšla řada i na vás.

Elpidio Ombrina: Myslíte si, že jste vtipný, Ramondelli? *(uraženě)*

Ramondelli Rimbalzare: Nebojte se, je to běžný postup. Z ničeho vás neobviňuji. Zatím.

Elpidio Ombrina: Jde o mé jednání s králem? *(arogantně)*

Ramondelli Rimbalzare: Ano. Vidím, že si rozumíme, tak můžete klidně začít.

Elpidio Ombrina: Jak už jistě víte, jelikož vaši nenechaví muži odnesli mé dopisy, projevil jsem zájem o královu dceru, princeznu Ilarii. S králem jsme o té věci mluvili, i o benefitech, které s ní souvisí. *(uraženě)*

Ramondelli Rimbalzare: A jak to dopadlo?

Elpidio Ombrina: Král mi nedal jasnou odpověď. Měl jsem mu dát více času. *(dívá se stranou)*

Ramondelli Rimbalzare: Ale ten již nedostal, protože byl otráven.

Elpidio Ombrina: Chcete to hodit na mě? *(nepřátelský pohled)*

Ramondelli Rimbalzare: Jak jsem řekl, z ničeho vás ještě neobviňuji. Jste jedním z posledních lidí, kteří s ním toho dne byli ve styku. Nevšiml jste si něčeho nepatřičného, nebo někoho?

Elpidio Ombrina: Když jsem odcházel, přivedli ke králi nějakého špinavce. Ještě něco? *(otráveně)*

Ramondelli Rimbalzare: S dotyčným jsem již mluvil. Pokud vámi uvedený sled událostí odpovídá skutečnosti, odešel jste dávno předtím, než král skončil. To by vám samozřejmě nemuselo zabránit v tom, abyste dal králi do číše jed, ale stejně tak předpokládejme, že si ke každému jednání nechal přinést víno čerstvé.

Elpidio Ombrina: Míříte někam, Ramondelli? *(zvědavý pohled)*

Ramondelli Rimbalzare: Jsme na stejné lodi, admirále. Oba jsme měli krále v úctě a bránili jsme tuto zemi a bok po boku hájili její zájmy. Nebo tomu tak není?

Elpidio Ombrina: Samozřejmě, že tomu tak je! *(zvýší hlas)*

Ramondelli Rimbalzare: Proto jste také krále varoval před jeho kuchařem.

Elpidio Ombrina: Pochopitelně. Doufám, že už je pod zámkem. Agent nepřítelů a travičů v králově kuchyni! *(hlasitě)*

Ramondelli Rimbalzare: Smím-li se vás zeptat, kde jste k této informaci přišel? Pokud vím, dobře si své tajemství střežil.

Elpidio Ombrina: Mám své kontakty. *(odtažitě)*

Ramondelli Rimbalzare: V zámoří, jistě. V Giinakýmatu. A co takhle přímo mezi asasíny?

Elpidio Ombrina: Tohle už přeháníte! *(praští do stolu)*

Ramondelli Rimbalzare: Můj milý Kormoráne, vím, že za královými zády jednáte se zástupci země, která je plným právem vystavena sankcím! Proč byste tedy nejednal i s dalšími silami, které z této země pocházejí?

Elpidio Ombrina: Přiznávám, že jsem na cestách potkal pár zabijáků, kteří se zajímali o to, kde skončilo tělo jejich přítele, a po vyslechnutí jejich příběhu mi došlo, o koho se jedná, ale přísahám, že tímhle to skončilo! *(rozhazuje rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: Neskončilo. Když král zemřel, chtěl jste svého kamaráda Opičáka dostat lodí za hranice. Proč? V dopise vám píše, že nechce, aby vraždu hodili na něj. Z koho má strach?

Elpidio Ombrina: Zkuste pochopit, Ramondelli, že v království jsou síly, které jsou nad vaše chápání. Síly, které mají oči a uši všude. Takové, které se nezastaví před ničím. *(výhružně)*

Ramondelli Rimbalzare: Máte na mysli Danta a jeho *Occhi*, nebo snad někoho jiného? Třeba brouky?

Elpidio Ombrina: Jak jsem řekl, jsou tu jistí velice nebezpeční lidé. Zvolte proto dobře, koho si vyvolíte za přítele. A teď mě prosím omluvte, musím ještě vyřešit neodkladné záležitosti v přístavu. *(upřený pohled)*

Dokument XXXXI., 13. ploden

Κορμορανε,
μαμ ποχιτ, ζε σε νεχο καζδψμ δνεμ σεμελε. Υζ σε το τυ νεδα σνεστ. Βοφιμ σε καζδεηο κουτυ
ι χλοπεκα, κτερψ μι νενι ποπεδομψ. Δικψ, ζε φσι ζα μνε ποσλαλ δοπισψ δομυ. Κδψζ υζ φσεμ
σε νεμοηλ πρατιτ σαμ, τακ αλεσπον σνεμ πι, χο σε ταδψ δεφε. Ρυκυ Ιλαριε τακ νασ πρινχ α
σι νεδοστανε, αλε ποκυδ βψ σεσ κ μοχι δοσταλ τψ, μοηλ βψσ τρεβα ζαριδιτ, αβψ βψλο πσεμ
υτραπαμ κονεχ. Υζ φσι δαλ δο βεηυ τεν σψϕ πλαν? Οχχηι τι ποχηοπιτελνε πσε κομπλικυφι
α δετεκτιωπωε το υρχιτε τακε νευσναδνυφι. Σεφδεμε σε ζ΄τρα να οβψψκλεμ μιστε? Ραδ βψχ
η σβετβου ο νεκτερψχη πεχεχη ζασε ποηοποριλ οσοβνε. Στεφνε σε νικαμ πνεφβλιζσι δοβε
νεδοστανυ. Μαξιμαλνε τακ δο ηροβυ.

Ττυφ δραηψ πριτελ

Οπιχακ

Zápisky detektiva Ramondelliho XI., 14. ploden

Bertrando se ukazuje být užitečný, jelikož mi zajistil již dva dopisy. Jeden adresovaný Hiramovi a druhý Kormoránovi, který získal ve chvíli, kdy probíhal jeho výslech. Tím se jenom potvrzuje moje domněnka a brzy budu muset vyslechnout i Opičáka, aby začal celý příběh dávat smysl.

Tulliova identifikace jedu mi zatím k ničemu nebyla. Víím, že se na dvoře pohybuje hned několik osob, které mají s jedy zkušenosti, ale nenašel jsem zatím žádné vodítko, kdo z nich bymohl jed podat. Nejspíš mi něco uniklo.

Kuchaře z vraždy pochopitelně nepodezřívám. Nevidím motiv. Také se nezdá, že by se na králově smrti nějak podílel jeho krajan.

Od Giany mi zatím nepřišly žádné zprávy. Doufám, že odepíše hned, jak k matce dorazí.

Dokument XXXXII., 15. ploden

Nido di corvi,

se vším, co se tu teď děje, mám obavu, že má role bude brzy odhalena.

Jak jsem vám adresoval v minulé zprávě, nemám z toho dobrý pocit.

Snad pochopíte, že to již dál dělat nemohu. Tímto vzkazem bych rád

ukončil svou službu *Occhi*, protože za takové riziko mi to nestojí.

Vím, že máte velké plány, které přispějí k bezpečnosti a růstu *Regno dell'Alba Bianca*, ale já v tom již úlohu mít nebudu. Vždycky jsem vás považoval za skvělého velitele. Pokud mi však budete bránit v odchodu, počítejte s tím, že se informace o naší činnosti dostanou mezi lidi, tak mne k tomu prosím nenuťte.

Gli occhi di corvo vedono tutto.

Occhio n. ventidue

Přepis výslechu diplomata Yannise I., 16. ploden

Ramondelli Rimbalzare: Pane Siderisi, dobře víte, proč jste tady.

Yannis Sideris: Jsem gíinakýmatský diplomat. Nemůžete mě sem nechat jen tak přivléct! (*vyděšeně*)

Ramondelli Rimbalzare: Obávám se, že mohu, vzhledem k tomu, co se v nedávné době stalo. Víme, že jste se po smrti krále pokusil uniknout ze země.

Yannis Sideris: Já s královou smrtí ale nemám nic společného! (*křičí*)

Ramondelli Rimbalzare: Toho jsem si vědom, ale jsou tu jiné věci, které mne zajímají.

Yannis Sideris: Nevím, jestli jste mě uklidnil, nebo více vyděsil, ale mluvte. *(uklidňuje se)*

Ramondelli Rimbalzare: Do *Regno dell'Alba Bianca* jste přijel, abyste obnovil vztahy mezi našimi zeměmi. Vinou sankcí je pro vás obchod složitý a vy pomalu upadáte do krize. Snaha provdat vašeho prince za Ilarii byla rovněž neúspěšná. Přestože jste se mohl pokusit jednat s královým nástupcem, rozhodl jste se, že uniknete, aniž by vás kdokoliv spatřil.

Yannis Sideris: Měl jsem pro to své důvody. Necítil jsem se tu již bezpečně. *(nejistě)*

Ramondelli Rimbalzare: Proč?

Yannis Sideris: Vy to nevidíte? Je to mocenská hra. Taková, která změní všechno. *(upřený pohled)*

Ramondelli Rimbalzare: Máte tím na mysli Řád zlatého brouka?

Yannis Sideris: I k nám se tato legenda donesla. Věřím, že ano. V politice máte hráče, který chce království pro sebe. *(mávrne rukama)*

Ramondelli Rimbalzare: Řád již delší dobu sleduji. Víte o něm něco víc?

Yannis Sideris: Ne víc, než se o něm šušká v ulicích. Tři hlavy. Tři brouci. Jeden cíl. *(tajemně)*

Ramondelli Rimbalzare: A tušíte, kdo by do Řádu mohl patřit?

Yannis Sideris: Nikdy jsem nad tím nepřemýšlel. Jsou to ale lidé ve vysokých pozicích, na to jste již musel přijít sám. *(zamyšleně)*

Ramondelli Rimbalzare: Správce pokladny, král obchodníků, šéf špiónů?

Yannis Sideris: Možná. Může to být kdokoliv z nich, nebo také nemusí. *(potichu)*

Ramondelli Rimbalzare: Proč se bojíte, že by šli po vás?

Yannis Sideris: Bojím se, že by mohli chtít vyvolat válku. Už jednou k tomu došlo. *(opře ruku o tvář)*

Ramondelli Rimbalzare: Chcete mi říct, že ty vrahy neposlal Giinakýmát?

Yannis Sideris: Mezi našimi národy to jiskřilo dlouho. Chyběla jen akce, která by vyvolala otevřený konflikt. Ten jsme samozřejmě nechtěli. Zabijáci pocházeli z naší země, to ano, ale nenajali jsme je. To jsem se králi pokusil již několikrát vysvětlit. *(vyrovnaně)*

Ramondelli Rimbalzare: Král vám ale nevěřil. Nejsou pro to důkazy?

Yannis Sideris: Je to jen slovo proti slovu. A slovo poraženého nepřítele nic neznamená. *(kroutí hlavou v nesouhlasu)*

Ramondelli Rimbalzare: Vy jste chtěl jenom všechno napravit.

Yannis Sideris: Chtěl jsem zabránit dalším ztrátám životů. V první řadě u svých lidí, protože nám kvůli sankcím hrozí hladomor. *(lehký úsměv)*

Ramondelli Rimbalzare: Tuhle situaci vyřeším, co nejdříve. Nemohu vás ale nechat odejít z města.

Yannis Sideris: S tím bohužel počítám. *(smířeně)*

Dokument XXXXIII., 18. ploden

Kanceláři Cechu vyšetřovatelů,
nesu vám špatné zprávy. Dnes ráno objevila hlídka v kašně nedaleko
hradu tělo, které jsme identifikovali jako potulného žakéře jménem
Uccelo Canoro. Muž byl zavražděn pravděpodobně v noci nebo
v brzkých ranních hodinách. Zranění neslučitelná se životem byla
způsobena ostrým předmětem, patrně nožem, kterým byl dotyčnému
podříznut krk. Žakéř následně přepadl do kašny, pokud do ní nebyl
strčen, a v této poloze, ponořeného způli těla, jsme jej také našli.
Jeho osobní věci včetně textů vám zasíláme do kanceláře. Tělo
jinak nejeví žádné další známky násilí. Na kotníku jsme
nalezli vytetované číslo dvacet dva. S podobnou značkou jsem se
ještě neseťkal. Patrně to však nic neznamena, určitě mu ji udělal
nějaký námořník během dlouhých cest po moři.

Podepsán velitel městské hlídky

podpis nečitelný

Poznámka na závěr:

Zbylé dokumenty, které pokrývají vyšetřování od smrti pěvce až po úmrtí detektiva Ramondelliho
Vám bude dodán v následujících dnech. Již nyní jsme Vám ale nuceni sdělit, že se nejedná o pěkné
čtení, jelikož nejsou jedinými osobami, které potkal nešťastný osud. Máme ale takové tušení, že již
nyní by se Vám mělo podařit odhalit úkladné královrahy.

Přejeme Vám úspěšné vyšetřování.

Se vsí úctou

Kancelář Cechu vyšetřovatelů, *Regno dell'Alba Bianca*